

Επίσημη Εφημερίδα C 242 E

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

16 Οκτωβρίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
III	Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	
2007/C 242 E/01	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 11/2007, της 23ης Ιουλίου 2007, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ένα περιβάλλον χωρίς χαρτί για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις	1
2007/C 242 E/02	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 12/2007, της 23ης Ιουλίου 2007, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) ⁽¹⁾	11

EL

(¹) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 11/2007

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 23 Ιουλίου 2007

για την έκδοση της απόφασης αριθ. .../2007/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... για ένα περιβάλλον χωρίς χαρτί για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις

(2007/C 242 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 95 και 135,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη έχουν δεσμευθεί, στα πλαίσια της Ατζέντας της Λισσαβώνας, να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ευρώπη. Σύμφωνα με την απόφαση 2004/387/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, περί της διαλειτουργικής παροχής πανευρωπαϊκών υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στις δημόσιες διοικήσεις, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες (IDABC) ⁽³⁾, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν αποδοτικά, αποτελεσματικά και διαλειτουργικά συστήματα πληροφόρησης και επικοινωνίας για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων και των πολιτών της Κοινότητας.
- (2) Η πανευρωπαϊκή δράση για την παροχή ηλεκτρονικών διοικητικών υπηρεσιών, όπως προβλέπεται στην απόφαση 2004/387/ΕΚ, συνεπάγεται μέτρα για την αποτελεσματικότερη οργάνωση των τελωνειακών ελέγχων και την απρόσκοπτη ροή δεδομένων ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών εκτελωνισμού, να μειωθεί ο διοικητικός

φόρτος, να υποστηριχθεί η καταπολέμηση της απάτης, του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας, να διαφυλαχθούν τα φορολογικά συμφέροντα, να προστατευθούν η πνευματική ιδιοκτησία και η πολιτιστική κληρονομιά, να αυξηθεί η ασφάλεια των εμπορευμάτων και του διεθνούς εμπορίου, και να βελτιωθεί η προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος. Για το σκοπό αυτό, είναι βασικό να προβλεφθούν τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) για τελωνειακούς σκοπούς.

- (3) Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2003 σχετικά με τη δημιουργία ενός απλού και χωρίς χαρτί περιβάλλοντος για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις ⁽⁴⁾, που αποτελεί συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής για ένα απλό περιβάλλον χωρίς χαρτί για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις, καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, ένα πολυετές στρατηγικό σχέδιο για τη δημιουργία ενός συνεκτικού και διαλειτουργικού ηλεκτρονικού περιβάλλοντος για τα τελωνεία στην Κοινότητα. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽⁵⁾, απαιτεί τη χρήση μηχανογραφικών τεχνικών για την κατάθεση συνοπτικών διασαφήσεων και την ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ τελωνειακών αρχών, ούτως ώστε οι τελωνειακοί έλεγχοι να βασίζονται σε αυτόματα συστήματα ανάλυσης κινδύνου.
- (4) Συνεπώς, είναι ανάγκη να καθοριστούν οι στόχοι που πρέπει να επιτευχθούν με τη δημιουργία περιβάλλοντος χωρίς χαρτί για τα τελωνεία και το εμπόριο, καθώς και η δομή, τα μέσα και τις προθεσμίες για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (5) Η Επιτροπή θα πρέπει να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη. Επομένως, είναι ανάγκη να διευκρινιστούν οι εκατέρωθεν ευθύνες και καθήκοντα και να θεσπιστούν διατάξεις περί επιμερισμού των δαπανών μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 318 της 23.12.2006, σ. 47.⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2007 και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ L 144 της 30.4.2004, σ. 65· όπως διορθώθηκε στην ΕΕ L 181 της 18.5.2002, σ. 25.⁽⁴⁾ ΕΕ C 305 της 16.12.2003, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

(6) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναλάβουν από κοινού την ευθύνη των κοινοτικών και εθνικών στοιχείων των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 253/2003/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα (Τελωνεία 2007) ⁽¹⁾ και λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση αριθ. 2235/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος για τη βελτίωση της λειτουργίας των φορολογικών συστημάτων στην εσωτερική αγορά (πρόγραμμα Fiscalis 2003-2007) ⁽²⁾.

(7) Για να διασφαλιστεί η τήρηση της παρούσας απόφασης και η συνοχή μεταξύ των διαφόρων συστημάτων που θα αναπτυχθούν, χρειάζεται ένας μηχανισμός παρακολούθησης.

(8) Τακτικές εκθέσεις των κρατών μελών και της Επιτροπής θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο της εφαρμογής της παρούσας απόφασης.

(9) Για να επιτευχθεί ένα περιβάλλον χωρίς χαρτί, απαιτείται στενή συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής, των τελωνειακών αρχών και των οικονομικών φορέων. Για να διευκολυνθεί η συνεργασία αυτή, η ομάδα τελωνειακής πολιτικής θα πρέπει να διασφαλίσει τον συντονισμό των δραστηριοτήτων εφαρμογής της παρούσας απόφασης. Θα πρέπει να ζητηθεί η γνώμη των οικονομικών φορέων, τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο, σε όλα τα στάδια προετοιμασίας των εν λόγω δραστηριοτήτων.

(10) Οι προσχωρούσες και οι υποψήφιες χώρες θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στις δραστηριότητες αυτές ώστε να προετοιμαστούν για την προσχώρηση.

(11) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας απόφασης, ήτοι η δημιουργία περιβάλλοντος χωρίς χαρτί για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις, δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, και μπορεί, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(12) Τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, περί καθορισμού των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽³⁾.

(13) Ειδικότερα, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να παρατείνει τις προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3 και 5 της παρούσας απόφασης. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο να τροποποιήσουν μη ουσιώδη στοιχεία της παρούσας απόφασης, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δημιουργούν ασφαλή, ολοκληρωμένα, διαλειτουργικά και προσβάσιμα ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα για την ανταλλαγή δεδομένων που περιλαμβάνονται σε τελωνειακές διασαφήσεις, σε έγγραφα που συνοδεύουν τις τελωνειακές διασαφήσεις, σε πιστοποιητικά, καθώς και για την ανταλλαγή άλλων σχετικών πληροφοριών.

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη παρέχουν το πλαίσιο και τα μέσα που απαιτούνται για τη λειτουργία των εν λόγω ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων.

Άρθρο 2

Στόχοι

1. Τα ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα του άρθρου 1 είναι σχεδιασμένα για την επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

- α) να διευκολύνουν τις διαδικασίες εισαγωγής και εξαγωγής·
- β) να μειώνουν το κόστος συμμόρφωσης και τις διοικητικές δαπάνες και να επισπεύδουν τους χρόνους εκτελωνισμού·
- γ) να συντονίζουν μια κοινή προσέγγιση για τον έλεγχο των εμπορευμάτων·
- δ) να συμβάλλουν στη δέουσα είσπραξη όλων των δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων·
- ε) να εξασφαλίζουν την ταχεία διαβίβαση και λήψη των κατάλληλων πληροφοριών όσον αφορά τη διεθνή αλυσίδα εφοδιασμού·
- στ) να επιτρέπουν την απρόσκοπτη ροή δεδομένων μεταξύ των αρχών των χωρών εξαγωγής και εισαγωγής καθώς και μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των οικονομικών φορέων, χάρη στην επαναχρησιμοποίηση των δεδομένων που καταχωρίζονται στο σύστημα.

Η ολοκλήρωση και η εξέλιξη των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων πρέπει να είναι ανάλογες προς τους στόχους του πρώτου εδαφίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 36 της 12.2.2003, σ. 1. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 787/2004/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 30.4.2004, σ. 12).

⁽²⁾ ΕΕ L 341 της 17.12.2002, σ. 1. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 885/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ L 168 της 1.5.2004, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

2. Η επίτευξη των στόχων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 θα πραγματοποιηθεί με τα ακόλουθα τουλάχιστον μέσα:

- α) αναμόνωση της ανταλλαγής πληροφοριών με βάση διεθνώς αποδεκτά μοντέλα δεδομένων και μορφότυπους μηνυμάτων·
- β) αναδιοργάνωση των τελωνειακών και των σχετικών με τα τελωνεία διαδικασιών με σκοπό τη βελτιστοποίηση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητάς τους, την απλούστευσή τους καθώς και τη μείωση του κόστους συμμόρφωσης προς τις τελωνειακές ρυθμίσεις·
- γ) παροχή στους οικονομικούς φορείς ενός ευρέος φάσματος ηλεκτρονικών τελωνειακών υπηρεσιών χάρη στις οποίες οι φορείς αυτοί θα μπορούν να επικοινωνούν κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο με τις τελωνειακές αρχές οποιουδήποτε κράτους μέλους.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η Κοινότητα ενθαρρύνει τη διαλειτουργικότητα μεταξύ των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων και των τελωνειακών συστημάτων τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών καθώς και τη δυνατότητα πρόσβασης των οικονομικών φορέων των εν λόγω χωρών στα συστήματα αυτά με σκοπό να δημιουργήσει, σε διεθνές επίπεδο, ένα περιβάλλον χωρίς χαρτί, όπου προβλέπεται από τις διεθνείς συμφωνίες και με την επιφύλαξη των κατάλληλων οικονομικών ρυθμίσεων.

Άρθρο 3

Ανταλλαγή δεδομένων

1. Τα ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα της Κοινότητας και των κρατών μελών πρέπει να επιτρέπουν την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των τελωνειακών αρχών των κρατών μελών και μεταξύ των εν λόγω αρχών και:

- α) των οικονομικών φορέων·
- β) της Επιτροπής·
- γ) άλλων διοικήσεων ή επίσημων οργανισμών που συμμετέχουν στη διεθνή κυκλοφορία εμπορευμάτων, εφεξής καλούμενες «άλλες διοικήσεις ή οργανισμοί».

2. Οποιαδήποτε αποκάλυψη ή κοινοποίηση δεδομένων πρέπει να τηρεί πλήρως τις ισχύουσες διατάξεις περί προστασίας δεδομένων, ιδίως την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

Άρθρο 4

Συστήματα, υπηρεσίες και προθεσμίες

1. Τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την Επιτροπή, θέτουν σε λειτουργία τα ακόλουθα ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τις προθεσμίες που θέτει η ισχύουσα νομοθεσία:

- α) συστήματα για την εισαγωγή και εξαγωγή, τα οποία είναι διαλειτουργικά με το σύστημα για τη διαμετακόμιση και επιτρέπουν την απρόσκοπτη ροή δεδομένων μεταξύ τελωνειακών συστημάτων σε ολόκληρη την Κοινότητα·
- β) σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης των οικονομικών φορέων, το οποίο είναι διαλειτουργικό με το σύστημα των εγκεκριμένων οικονομικών φορέων και επιτρέπει στους φορείς αυτούς να καταχωρίζονται άπαξ για όλες τις συναλλαγές τους με τις τελωνειακές αρχές σε ολόκληρη την Κοινότητα, λαμβάνοντας υπόψη τα ήδη υπάρχοντα κοινοτικά ή εθνικά συστήματα·
- γ) σύστημα για τη διαδικασία έγκρισης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ενημέρωσης και διαβούλευσης, για τη διαχείριση των πιστοποιητικών των εγκεκριμένων οικονομικών φορέων καθώς και για την καταχώριση των πιστοποιητικών σε βάση δεδομένων προσιτή στις τελωνειακές αρχές.

2. Μέχρι τις ... (*), τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την Επιτροπή, δημιουργούν και θέτουν σε λειτουργία κοινές τελωνειακές διαδικτυακές πύλες που παρέχουν στους οικονομικούς φορείς τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τις τελωνειακές δραστηριότητες σε όλα τα κράτη μέλη.

3. Μέχρι τις ... (**), η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, δημιουργεί και θέτει σε λειτουργία ολοκληρωμένο δασμολογικό περιβάλλον που επιτρέπει τη σύνδεση με άλλα συστήματα εισαγωγών και εξαγωγών στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη.

4. Μέχρι τις ... (*), η Επιτροπή, σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας τελωνειακής πολιτικής, αξιολογεί τις κοινές λειτουργικές προδιαγραφές όσον αφορά:

- α) ένα πλαίσιο για τα ενιαία σημεία πρόσβασης, το οποίο επιτρέπει στους οικονομικούς φορείς να χρησιμοποιούν μία ενιαία διεπαφή για την υποβολή ηλεκτρονικών διασαφήσεων, ακόμη και όταν η τελωνειακή διαδικασία διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος·
- β) ηλεκτρονικές διεπαφές για τους οικονομικούς φορείς, οι οποίες τους επιτρέπουν να διεκπεραιώνουν όλες τις τελωνειακές συναλλαγές, ακόμη και όταν πρόκειται για πλείονα κράτη μέλη, με τις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εγκατάστασής τους, και

(*) Τρία χρόνια από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης.

(**) Πέντε χρόνια από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης.

γ) υπηρεσίες ενιαίας ηλεκτρονικής θυρίδας, οι οποίες εξασφαλίζουν την απρόσκοπτη ροή δεδομένων μεταξύ των οικονομικών φορέων και των τελωνειακών αρχών, μεταξύ των τελωνειακών αρχών και της Επιτροπής, καθώς και μεταξύ των τελωνειακών αρχών και άλλων διοικήσεων ή οργανισμών, και οι οποίες επιτρέπουν στους οικονομικούς φορείς να υποβάλλουν στα τελωνεία όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον εκτελωνισμό κατά την εισαγωγή και εξαγωγή, ακόμη και όταν οι πληροφορίες αυτές απαιτούνται από μη τελωνειακές νομοθετικές ρυθμίσεις.

5. Εντός τριών ετών από τη θετική αξιολόγηση των κοινών λειτουργικών προδιαγραφών κατά την παράγραφο 4 στοιχεία α) και β), τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την Επιτροπή, επιδιώκουν να δημιουργήσουν και να θέσουν σε λειτουργία το πλαίσιο για τα ενιαία σημεία πρόσβασης και τις ηλεκτρονικές διεπαφές.

6. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή επιδιώκουν να δημιουργήσουν και να θέσουν σε λειτουργία το πλαίσιο για τις υπηρεσίες ενιαίας ηλεκτρονικής θυρίδας. Η αξιολόγηση της επιτευχθείσας προόδου στον τομέα αυτό περιλαμβάνεται στις εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 12.

7. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη μεριμνούν για την κατάλληλη συντήρηση και τις απαραίτητες βελτιώσεις των συστημάτων και των υπηρεσιών που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 5

Στοιχεία και ευθύνη

1. Τα ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα αποτελούνται από κοινοτικά στοιχεία και εθνικά στοιχεία.

2. Τα κοινοτικά στοιχεία των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων περιλαμβάνουν ειδικότερα τα εξής:

- α) τις σχετικές μελέτες σκοπιμότητας και τις κοινές λειτουργικές και τεχνικές προδιαγραφές του συστήματος·
- β) τα κοινά προϊόντα και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των κοινών συστημάτων αναφοράς που απαιτούνται για τις τελωνειακές και σχετικές με τα τελωνεία πληροφορίες·
- γ) τις υπηρεσίες του κοινού δικτύου επικοινωνιών και κοινή διεπαφή συστημάτων (CCN/CSI) των κρατών μελών·
- δ) τις συντονιστικές δραστηριότητες που αναπτύσσουν τα κράτη μέλη και η Επιτροπή κατά την υλοποίηση και λειτουργία ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων στα πλαίσια του κοινοτικού κοινού τομέα·
- ε) τις συντονιστικές δραστηριότητες που αναπτύσσει η Επιτροπή κατά την υλοποίηση και λειτουργία ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων στα πλαίσια του κοινοτικού εξωτερικού τομέα, εξαιρουμένων των υπηρεσιών που προορίζονται για την κάλυψη των εθνικών αναγκών.

3. Τα εθνικά στοιχεία των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων περιλαμβάνουν ιδίως τα εξής:

- α) τις εθνικές λειτουργικές και τεχνικές προδιαγραφές του συστήματος·
- β) τα εθνικά συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των βάσεων δεδομένων·

γ) τις συνδέσεις δικτύου μεταξύ τελωνειακών αρχών και οικονομικών φορέων, καθώς και μεταξύ τελωνειακών αρχών και άλλων διοικήσεων ή οργανισμών, στα πλαίσια του ιδίου κράτους μέλους·

δ) κάθε λογισμικό ή εξοπλισμό που ένα κράτος μέλος κρίνει απαραίτητο για να διασφαλίζει την πλήρη αξιοποίηση του συστήματος.

Άρθρο 6

Καθήκοντα της Επιτροπής

Η Επιτροπή μεριμνά ιδίως για τα εξής:

- α) τον συντονισμό της δημιουργίας, των δοκιμών συμμόρφωσης, της ανάπτυξης, της λειτουργίας και της στήριξης των κοινοτικών στοιχείων των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων·
- β) τον συντονισμό, σε κοινοτικό επίπεδο, των συστημάτων και υπηρεσιών που προβλέπει η παρούσα απόφαση με άλλα έργα παροχής ηλεκτρονικών διοικητικών υπηρεσιών·
- γ) την εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται δυνάμει του πολυετούς στρατηγικού σχεδίου που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2·
- δ) τον συντονισμό της ανάπτυξης των κοινοτικών και εθνικών στοιχείων με σκοπό τη συγχρονισμένη εφαρμογή των έργων·
- ε) τον συντονισμό, σε κοινοτικό επίπεδο, των ηλεκτρονικών τελωνειακών υπηρεσιών και των υπηρεσιών ενιαίας ηλεκτρονικής θυρίδας με σκοπό την προώθηση και την υλοποίηση σε εθνικό επίπεδο·
- στ) τον συντονισμό των αναγκών κατάρτισης.

Άρθρο 7

Καθήκοντα των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ιδίως για τα εξής:

- α) τον συντονισμό της δημιουργίας, των δοκιμών συμμόρφωσης, της ανάπτυξης, της λειτουργίας και της στήριξης των εθνικών στοιχείων των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων·
- β) τον συντονισμό, στο εθνικό επίπεδο, των συστημάτων και υπηρεσιών που προβλέπει η παρούσα απόφαση με άλλα συναφή έργα παροχής ηλεκτρονικών διοικητικών υπηρεσιών·
- γ) την εκτέλεση των καθηκόντων που τους ανατίθενται, δυνάμει του πολυετούς στρατηγικού σχεδίου που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2·
- δ) την τακτική διαβίβαση στην Επιτροπή πληροφοριών σχετικών με τα μέτρα που λαμβάνουν προκειμένου οι αρχές ή οικονομικοί φορείς τους να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν πλήρως τα ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα·
- ε) την προώθηση και την εφαρμογή, στο εθνικό επίπεδο, των ηλεκτρονικών τελωνειακών υπηρεσιών και των υπηρεσιών ενιαίας ηλεκτρονικής θυρίδας·
- στ) την απαιτούμενη κατάρτιση των τελωνειακών και άλλων αρμοδίων υπαλλήλων.

2. Τα κράτη μέλη εκτιμούν και κοινοποιούν ετησίως στην Επιτροπή τους ανθρώπινους, δημοσιονομικούς και τεχνικούς πόρους που απαιτούνται για την τήρηση του άρθρου 4 και του πολυετούς στρατηγικού σχεδίου που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2.

3. Αν μια ενέργεια που προβλέπει ένα κράτος μέλος σε σχέση με τη δημιουργία ή τη λειτουργία των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων ενδέχεται να θίξει τη συνολική διαλειτουργικότητα ή λειτουργία των εν λόγω συστημάτων, το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή προτού προβεί στην ενέργεια αυτή.

Άρθρο 8

Στρατηγική και συντονισμός

1. Η Επιτροπή, σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας τελωνειακής πολιτικής, μεριμνά για τα εξής:

- α) τον καθορισμό των στρατηγικών, των απαιτούμενων πόρων και των σταδίων ανάπτυξης·
- β) τον συντονισμό όλων των δραστηριοτήτων των συναφών με το ηλεκτρονικό τελωνείο ώστε να εξασφαλιστεί η καλύτερη και αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των πόρων, συμπεριλαμβανομένων των πόρων που χρησιμοποιούνται σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο·
- γ) τον συντονισμό των νομικών και λειτουργικών πτυχών, των πτυχών της κατάρτισης και ανάπτυξης της τεχνολογίας των πληροφοριών, καθώς και για τη σχετική ενημέρωση των τελωνειακών αρχών και των οικονομικών φορέων·
- δ) τον συντονισμό των δραστηριοτήτων εφαρμογής όλων των ενδιαφερόμενων φορέων·
- ε) την τήρηση, από τα ενδιαφερόμενα μέρη, των προθεσμιών του άρθρου 4.

2. Η Επιτροπή, σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας τελωνειακής πολιτικής, καταρτίζει και αναπροσαρμόζει το πολυετές στρατηγικό σχέδιο που αναθέτει καθήκοντα στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

Πόροι

1. Για την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη βελτίωση των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων σύμφωνα με το άρθρο 4, η Κοινότητα παρέχει τους ανθρώπινους, δημοσιονομικούς και τεχνικούς πόρους που απαιτούνται για τα κοινοτικά στοιχεία.

2. Για την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη βελτίωση των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων σύμφωνα με το άρθρο 4, τα κράτη μέλη παρέχουν τους ανθρώπινους, δημοσιονομικούς και τεχνικούς πόρους που απαιτούνται για τα εθνικά στοιχεία.

Άρθρο 10

Δημοσιονομικές διατάξεις

1. Με την επιφύλαξη των δαπανών που αναλαμβάνουν τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμοί στο πλαίσιο του άρθρου 2 παράγραφος 3, το κόστος εφαρμογής της παρούσας απόφασης βαρύνει την Κοινότητα και τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

2. Η Κοινότητα αναλαμβάνει το κόστος σχεδιασμού, απόκτησης, εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης των κοινοτικών στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, σύμφωνα με το πρόγραμμα Τελωνεία 2007, το οποίο έχει θεσπιστεί με την απόφαση αριθ. 253/2003/ΕΚ, καθώς και με κάθε άλλο διάδοχο πρόγραμμα.

3. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν το κόστος της σύστασης και λειτουργίας των εθνικών στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, συμπεριλαμβανομένων των διεπαφών με άλλες διοικήσεις ή οργανισμούς και τους οικονομικούς φορείς.

4. Τα κράτη μέλη ενισχύουν τη συνεργασία τους, ώστε να ελαχιστοποιήσουν το κόστος με την ανάπτυξη μοντέλων επιμερισμού των δαπανών και κοινών λύσεων.

Άρθρο 11

Παρακολούθηση

1. Η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για να εξακριβώσει εάν τα μέτρα που χρηματοδοτούνται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό εκτελούνται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση και εάν τα επιτυγχανόμενα αποτελέσματα είναι σύμφωνα προς τους στόχους του άρθρου 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.

2. Η Επιτροπή, σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας τελωνειακής πολιτικής, παρακολουθεί τακτικά την πρόοδο που σημειώνει κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή, ως προς την τήρηση του άρθρου 4, προκειμένου να εξακριβώσει εάν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο και πώς μπορεί να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων υλοποίησης των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων.

Άρθρο 12

Εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τακτικά εκθέσεις στην Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο που έχουν σημειώσει ως προς καθένα από τα καθήκοντά τους στο πλαίσιο του πολυετούς στρατηγικού σχεδίου που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή την ολοκλήρωση καθενός από τα καθήκοντα αυτά.

2. Το αργότερο στις 31 Μαρτίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή ετήσια έκθεση προόδου των εργασιών, η οποία καλύπτει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους. Αυτές οι ετήσιες εκθέσεις βασίζονται σε μορφότυπο που καταρτίζει η Επιτροπή σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας τελωνειακής πολιτικής.

3. Το αργότερο στις 30 Ιουνίου κάθε έτους, η Επιτροπή καταρτίζει, με βάση τις ετήσιες αυτές εκθέσεις της παραγράφου 2, συγκεκριμένη έκθεση όπου αξιολογείται η πρόοδος που επιτεύχθηκε από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4, καθώς και η πιθανή ανάγκη για παράταση των προθεσμιών του άρθρου 4 παράγραφοι 2, 3 και 5, και τη διαβιβάζει για περαιτέρω εξέταση στα ενδιαφερόμενα μέρη και στην ομάδα τελωνειακής πολιτικής.

4. Επιπροσθέτως, η συγκεκριμένη έκθεση της παραγράφου 3 περιλαμβάνει τα πορίσματα τυχόν επιτόπιων επισκέψεων παρακολούθησης που πραγματοποιήθηκαν. Επίσης, περιλαμβάνει τα πορίσματα ενδεχόμενων άλλων ελέγχων, μπορεί δε να καθορίζει μεθόδους και κριτήρια για τυχόν μεταγενέστερη αξιολόγηση, ιδίως όσον αφορά το βαθμό διαλειτουργικότητας των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων και τον τρόπο λειτουργίας τους.

Άρθρο 13

Διαβουλεύσεις με τους οικονομικούς φορείς

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη ζητούν τακτικά τη γνώμη των οικονομικών φορέων σε όλα τα στάδια προετοιμασίας, ανάπτυξης και εγκατάστασης των συστημάτων και υπηρεσιών που προβλέπει το άρθρο 4.

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θεσπίζουν μηχανισμό διαβουλεύσεων στα πλαίσια του οποίου συγκαλείται τακτικά αντιπροσωπευτικό δείγμα οικονομικών φορέων.

Άρθρο 14

Προσχωρούσες ή υποψήφιες χώρες

Η Επιτροπή ενημερώνει τις χώρες με καθεστώς προσχωρούσας ή υποψήφιας χώρας σχετικά με την προετοιμασία, την ανάπτυξη και την εγκατάσταση των συστημάτων και υπηρεσιών που προβλέπει το άρθρο 4 και επιτρέπει στις εν λόγω χώρες να συμμετέχουν στα στάδια αυτά.

Άρθρο 15

Εφαρμοστικά μέτρα

Τυχόν παράταση των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3 και 5, αποφασίζεται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή τελωνειακού κώδικα.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 18

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

..., ...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

...

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Η Επιτροπή υπέβαλε την προαναφερόμενη πρόταση στο Συμβούλιο στις 5 Δεκεμβρίου 2005 ⁽¹⁾.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 12 Δεκεμβρίου 2006, χωρίς τροπολογίες στην πρόταση.

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 ⁽²⁾.

Σύμφωνα με τη διαδικασία συναπόφασης (άρθρο 251 ΣΕΚ), της 23ης Ιουλίου 2007 του Συμβουλίου, έχοντας υπόψη την πρώτη ανάγνωση του Κοινοβουλίου, εξέδωσε στις 23 Ιουλίου 2007 την κοινή θέση του σχετικά με το σχέδιο απόφασης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Η προτεινόμενη απόφαση αποσκοπεί στη δημιουργία μέσου για την εφαρμογή αυτοματοποιημένων τελωνειακών συστημάτων, διαλειτουργικών και προσβάσιμων, στο πλαίσιο τόσο του σημερινού όσο και του μελλοντικού εκσυγχρονισμένου τελωνειακού κώδικα, και ταυτόχρονα ενός μέσου συντονισμού των διαφόρων διαδικασιών και υπηρεσιών. Επιδίωξη της απόφασης είναι η δημιουργία των απαραίτητων δεσμεύσεων για την εφαρμογή των διαφόρων ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων και των προϋποθέσεων για τη μελλοντική υλοποίηση των εννοιών της «ενιαίας θυρίδας» και της «μονοαπευθυντικής διαδικασίας». Βασικός στόχος της απόφασης είναι να καθορίσει τις αναγκαίες δράσεις που πρέπει να εφαρμοσθούν και τις προθεσμίες που πρέπει να τηρηθούν από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της δημιουργίας ενός απλού και χωρίς χαρτί περιβάλλοντος για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις κατά τον χρόνο της έναρξης ισχύος του εκσυγχρονισμένου τελωνειακού κώδικα.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικά**

Το Συμβούλιο, στην κοινή θέση του, συμμερίζεται τον στόχο της πρότασης σχετικά με τη δημιουργία περιβάλλοντος χωρίς χαρτί για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις. Δεδομένων, ωστόσο, των τεχνικών δυσκολιών που είναι συνυφασμένες με ένα τόσο φιλόδοξο σχέδιο και σχετίζονται με τη σημαντική κατανομή πόρων εκ μέρους των εθνικών διοικήσεων, το Συμβούλιο τάσσεται υπέρ μιας σταδιακής προσέγγισης που θα επιτρέψει την εφαρμογή των ηλεκτρονικών συστημάτων σε διαδοχικά στάδια.

2. Τροπολογίες του ΕΚ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ενέκρινε καμία τροπολογία της πρότασης.

3. Νέα στοιχεία που εισήγαγε το Συμβούλιο

Τα βασικά σημεία της κοινής θέσης που διαφέρουν σε σχέση με την πρόταση της Επιτροπής είναι τα εξής:

Αιτιολογικές σκέψεις 12 και 13

Οι νέες αυτές αιτιολογικές σκέψεις, σε συνδυασμό με τα άρθρα 15 και 16, εξουσιοδοτούν την Επιτροπή να λαμβάνει εκτελεστικά μέτρα σχετικά με την παράταση των προθεσμιών που προβλέπονται από το άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3 και 5. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της πρότασης, θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, δυνάμει της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ.

Άρθρο 1 — Ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα

Η διατύπωση τροποποιήθηκε προκειμένου να διευκρινισθεί ότι η ηλεκτρονική ανταλλαγή αφορά «δεδομένα που περιλαμβάνονται σε τελωνειακές διασαφήσεις, σε έγγραφα που συνοδεύουν τις τελωνειακές διασαφήσεις, σε πιστοποιητικά καθώς και άλλες σχετικές πληροφορίες».

⁽¹⁾ ΕΕ C 49 της 28.2.2006, σ. 37.

⁽²⁾ ΕΕ C ...

Άρθρο 2 — Στόχοι

- παράγραφος 1 στοιχείο γ): οι λέξεις «και την παρακράτηση επικίνδυνων και παράνομων εμπορευμάτων» απαλείφθηκαν καθώς ο στόχος αυτός έχει ήδη περιληφθεί στους όρους «έλεγχος των εμπορευμάτων»·
- παράγραφος 1 στοιχείο δ): οι λέξεις «να συμβάλλουν» προστέθηκαν ώστε να δηλωθεί ότι τα ηλεκτρονικά συστήματα δεν θα εξασφαλίζουν από μόνα τους την είσπραξη των δασμών αλλά θα υποβοηθούν τις τελωνειακές αρχές στην εκπλήρωση της αποστολής τους. Οι λέξεις «δασμών και άλλων επιβαρύνσεων» προστέθηκαν προκειμένου να υπάρξει ευθυγράμμιση με το κείμενο της πρότασης για έναν εκσυγχρονισμένο τελωνειακό κώδικα·
- παράγραφος 1 στοιχείο ε): η λέξη «λήψη» προστέθηκε προκειμένου να γίνει κατανοητό ότι οι πληροφορίες θα πρέπει να κυκλοφορούν και προς τις δύο κατευθύνσεις στη διεθνή αλυσίδα εφοδιασμού·
- παράγραφος 1 στοιχείο στ): η νέα διατύπωση αναδιοργανώνει τη ροή δεδομένων μεταξύ των αρχών των χωρών εξαγωγής και εισαγωγής καθώς και μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των οικονομικών φορέων·
- παράγραφος 2 στοιχείο β): η διατύπωση τροποποιήθηκε προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι σχετικές με τα τελωνεία διαδικασίες, σύμφωνα με τους στόχους που ορίζονται στην παράγραφο 1·
- παράγραφος 2 σημείο γ): η αρχή της επικουρικότητας, η οποία αναφέρεται ήδη στην αιτιολογική σκέψη 11, αφορά ολόκληρη την απόφαση και δεν θα πρέπει να επαναλαμβάνεται εδώ·
- παράγραφος 3: το Συμβούλιο κρίνει ότι θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η διαλειτουργικότητα μεταξύ των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων, όχι μόνον με τα τελωνειακά συστήματα τρίτων χωρών αλλά και με εκείνα διεθνών οργανισμών, με την προϋπόθεση ότι ο στόχος αυτός υπόκειται στις κατάλληλες οικονομικές ρυθμίσεις.

Άρθρο 3 — Ανταλλαγή δεδομένων

- η παράγραφος 1 επαναδιατυπώθηκε και συντομεύθηκε ενώ εισάχθηκαν οι όροι «τελωνειακές αρχές» σύμφωνα με το κείμενο της πρότασης για έναν εκσυγχρονισμένο τελωνειακό κώδικα. Στο στοιχείο γ) η ανταλλαγή δεδομένων περιορίστηκε μεταξύ των επίσημων διοικήσεων ή υπηρεσιών·
- προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των δεδομένων, το Συμβούλιο εισήγαγε νέα παράγραφο 2 σχετικά με την αποκάλυψη ή κοινοποίηση δεδομένων.

Άρθρο 4 — Συστήματα, υπηρεσίες και χρονοδιάγραμμα

Το άρθρο 4 τροποποιήθηκε προκειμένου να προβλεφθούν διαδοχικές προθεσμίες, προσέγγιση την οποία το Συμβούλιο θεωρεί καταλληλότερη για την εφαρμογή των συστημάτων και υπηρεσιών που προβλέπονται από την πρόταση·

- παράγραφος 1: η κοινή θέση δεσμεύει τα κράτη μέλη να θέσουν σε λειτουργία (και όχι μόνον να δημιουργήσουν) τα ηλεκτρονικά συστήματα των στοιχείων α) έως γ) σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τα χρονοδιαγράμματα που καθορίζονται δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας·
- παράγραφος 1 στοιχείο α): τα συστήματα για την εισαγωγή και εξαγωγή θα πρέπει να είναι διαλειτουργικά με το σύστημα για τη διαμετακόμιση (που έχει ήδη υλοποιηθεί). Οι ηλεκτρονικές διαπαφές μεταφέρθηκαν στην παράγραφο 4 στοιχείο β)·
- παράγραφος 1 στοιχείο β): το σύστημα καταχώρισης των οικονομικών φορέων, το οποίο θα πρέπει να επιτρέπει επίσης, την αναγνώρισή τους και να είναι διαλειτουργικό με το σύστημα των εγκεκριμένων οικονομικών φορέων, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του τα ήδη υπάρχοντα κοινοτικά ή εθνικά συστήματα, προς αποφυγή αλληλεπικαλύψεων ή υπερβολικού κόστους·
- παράγραφος 1 στοιχείο γ): το νέο αυτό σημείο προστέθηκε προς ευθυγράμμιση με την πρόταση περί εκσυγχρονισμού του τελωνειακού κώδικα και τον ρόλο του εγκεκριμένου δικονομικού φορέα που προβλέπεται σ' αυτήν. Οι κοινές τελωνειακές διαδικτυακές πύλες μεταφέρθηκαν στην παράγραφο 2·
- παράγραφος 2: διάταξη η οποία μεταφέρθηκε από την παράγραφο 1 στοιχείο γ): μολονότι η διατύπωση διασκευάσθηκε, το περιεχόμενο της διάταξης αυτής σχετικά με τις κοινές τελωνειακές διαδικτυακές πύλες παραμένει αμετάβλητο·

- παράγραφος 3: η διάταξη αυτή μεταφέρθηκε από την παράγραφο 2 στοιχείο β): μολονότι η διατύπωση διασκευάσθηκε, το περιεχόμενο της διάταξης αυτής σχετικά με ολοκληρωμένο δασμολογικό περιβάλλον παραμένει αμετάβλητο·
- παράγραφος 4: το Συμβούλιο κρίνει ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ασφαλής εκπλήρωση των στόχων που ορίζονται στην πρόταση αυτή, η Επιτροπή θα πρέπει, εντός τριών ετών από την έναρξη ισχύος της απόφασης αυτής και σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη, να αξιολογήσει τις κοινές λειτουργικές προδιαγραφές όσον αφορά το πλαίσιο για τα ενιαία σημεία πρόσβασης, τις ηλεκτρονικές διεπαφές για τους οικονομικούς φορείς [προηγούμενως στην παράγραφο 1 στοιχείο α)] και τις υπηρεσίες ενιαίας ηλεκτρονικής θυρίδας·
- παράγραφος 5: μετά τη θετική αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4, εντός τριών ετών, τα κράτη μέλη επιδιώκουν να δημιουργήσουν και να θέσουν σε λειτουργία το πλαίσιο για τα ενιαία σημεία πρόσβασης και τις ηλεκτρονικές διεπαφές για τους οικονομικούς φορείς·
- παράγραφος 6: τα κράτη μέλη και η Επιτροπή επιδιώκουν να δημιουργήσουν και να θέσουν σε λειτουργία το πλαίσιο για τις υπηρεσίες ενιαίας ηλεκτρονικής θυρίδας. Η αξιολόγηση της επιτευχθείσας προόδου στον τομέα αυτόν περιλαμβάνεται στις εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 12·
- παράγραφος 7: η νέα διατύπωση επιτρέπει, πέραν των βελτιώσεων, τη συντήρηση των συστημάτων που προβλέπονται στις ανωτέρω παραγράφους.

Άρθρο 5 — Στοιχεία και ευθύνη

Με την τροποποίηση του άρθρου 5 διευκρινίζονται οι αρμοδιότητες των κοινοτικών και εθνικών στοιχείων, ο κατάλογος των οποίων κατέστη μη εξαντλητικός, προστίθενται οι μελέτες σκοπιμότητας στα κοινοτικά στοιχεία και προσδιορίζονται οι κοινές προδιαγραφές του συστήματος.

Άρθρο 6 — Καθήκοντα της Επιτροπής

- στοιχείο α): η ανάπτυξη των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων προστέθηκε στα καθήκοντα, ο κατάλογος των οποίων κατέστη μη εξαντλητικός·
- στοιχείο γ): το Συμβούλιο προσέθεσε τη διάταξη αυτή προκειμένου να υπάρξει συσχετισμός των καθηκόντων που εκτελούνται από την Επιτροπή με το πολυετές στρατηγικό σχέδιο (που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2)·
- στοιχείο ε): το Συμβούλιο κρίνει ότι ο εκ μέρους της Επιτροπής συντονισμός, σε κοινοτικό επίπεδο, των ηλεκτρονικών τελωνειακών υπηρεσιών και των υπηρεσιών ενιαίας ηλεκτρονικής θυρίδας θα πρέπει επίσης να ενισχύει την προώθηση και την υλοποίηση των υπηρεσιών αυτών σε εθνικό επίπεδο·
- στοιχείο στ): το Συμβούλιο κρίνει ότι ο συντονισμός των αναγκών κατάρτισης υπάγεται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής.

Άρθρο 7 — Καθήκοντα των κρατών μελών

- παράγραφος 1 στοιχείο α): η ανάπτυξη των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων προστέθηκε στα καθήκοντα, ο κατάλογος των οποίων κατέστη μη εξαντλητικός [σε ευθυγράμμιση με το άρθρο 6 στοιχείο α)]·
- παράγραφος 1 στοιχείο στ): η κατάρτιση προστέθηκε στον κατάλογο των καθηκόντων που υπάγονται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών [η διάταξη αυτή ανταποκρίνεται στο άρθρο 6 στοιχείο στ)]·
- παράγραφος 2: το Συμβούλιο κρίνει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν ετησίως στην Επιτροπή τους πόρους που απαιτούνται για την τήρηση του άρθρου 4 και του πολυετούς στρατηγικού σχεδίου·
- παράγραφος 3: το Συμβούλιο κρίνει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή και όχι να ζητούν την έγκρισή της, προτού προβούν σε ενέργεια σε σχέση με τα ηλεκτρονικά τελωνειακά συστήματα η οποία ενδέχεται να θίξει τη διαλειτουργικότητα ή τη λειτουργία τους.

Άρθρο 8 — Στρατηγική και συντονισμός

Το Συμβούλιο τροποποίησε τον τίτλο του άρθρου 8 ώστε να απηχεί τη σημασία του συντονισμού και της στρατηγικής κατά την εφαρμογή των συστημάτων και υπηρεσιών που προβλέπονται από την πρόταση. Στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) προστέθηκε ο συντονισμός της ενημέρωσης των τελωνειακών αρχών και των οικονομικών φορέων. Η παράγραφος 1 στοιχείο ε) ευθυγραμμίσθηκε με τη νέα διατύπωση του άρθρου 4.

Άρθρο 10 — Δημοσιονομικές διατάξεις

- η παράγραφος 1 παραπέμπει στο άρθρο 2 παράγραφος 3 και τις δαπάνες που βαρύνουν τις τρίτες χώρες ή τους διεθνείς οργανισμούς σύμφωνα με τη διάταξη αυτή·
- παράγραφος 4: το πρώτο τμήμα της διάταξης αυτής μεταφέρθηκε στο άρθρο 7 παράγραφος 2.

Άρθρο 12 — Εκδόσεις

- η παράγραφος 2 τροποποιήθηκε με την μετάθεση της ημερομηνία υποβολής της ετήσιας έκθεσης στον Μάρτιο παρέχοντας, έτσι, στα κράτη μέλη επαρκή χρόνο για την προετοιμασία των εκθέσεων τους οι οποίες βασίζονται σε τυποποιημένο μορφότυπο·
- στην παράγραφο 3 το Συμβούλιο μεταθέτει, κατά συνέπεια, την ημερομηνία υποβολής της ετήσιας συγκεφαλαιωτικής έκθεσης που καταρτίζει η Επιτροπή από τον Μάρτιο στον Ιούνιο. Με την συγκεφαλαιωτική αυτή έκθεση θα πρέπει επίσης, να αξιολογείται η πρόοδος που επιτεύχθηκε από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή των συστημάτων και υπηρεσιών του άρθρου 4 καθώς και η πιθανή ανάγκη για παράταση των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο αυτό. Η συγκεφαλαιωτική αυτή έκθεση η οποία θα πρέπει επίσης, να υποβάλλεται στην ομάδα τελωνειακής πολιτικής, θα πρέπει να περιλαμβάνει τα πορίσματα τυχόν επισκέψεων παρακολούθησης.

Άρθρο 15 — Εκτελεστικά μέτρα

Με τη νέα αυτή διάταξη, το Συμβούλιο προβλέπει τη θέσπιση από την Επιτροπή, με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, εκτελεστικών μέτρων για την παράταση των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3 και 5.

Άρθρο 16 — Διαδικασία επιτροπής

Με τη νέα αυτή διάταξη, προβλέπεται επιτροπή, καθήκον της οποίας είναι να επικουρεί την Επιτροπή κατά τη θέσπιση των εκτελεστικών μέτρων του άρθρου 15.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η κοινή θέση, η οποία εγκρίθηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο και υποστηρίζεται από την Επιτροπή, επιδιώκει, εντός ενός ρεαλιστικού χρονικού πλαισίου και λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές τεχνικές και πολιτικές προκλήσεις, την επίτευξη του στόχου της προτεινόμενης απόφασης ο οποίος συνίσταται στη εγκαθίδρυση ενός περιβάλλοντος χωρίς χαρτί για τα τελωνεία και τις εμπορικές επιχειρήσεις και στη δημιουργία μέσου για την εφαρμογή αυτοματοποιημένων διαλειτουργικών και προσβάσιμων τελωνειακών συστημάτων και μέσου συντονισμού των διαδικασιών και υπηρεσιών.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 12/2007

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 23 Ιουλίου 2007

για την έκδοση της οδηγίας .../.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία — πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 242 E/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα θαλάσσια ύδατα υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνουν τη Μεσόγειο, τη Βαλτική, τον Εύξεινο Πόντο και τον Βορειοανατολικό Ατλαντικό, περιλαμβανομένων και των υδάτων που περιβάλλουν τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τα Κανάρια Νησιά.
- (2) Είναι προφανές ότι τόσο οι πιέσεις που ασκούνται στους φυσικούς ενάλιους πόρους όσο και η ζήτηση για θαλάσσιες οικολογικές υπηρεσίες είναι συχνά πολύ μεγάλες και ότι η Κοινότητα θα πρέπει να μειώσει τις επιπτώσεις τους στα θαλάσσια ύδατα.
- (3) Το θαλάσσιο περιβάλλον αποτελεί πολύτιμη κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται, να διαφυλάσσεται και, εφόσον είναι εφικτό, να αποκαθίσταται ώστε τελικά να διατηρείται η βιοποικιλότητα και να εξασφαλίζεται η πολυμορφία και η δυναμική των ωκεανών και θαλασσών, που θα είναι καθαρές, υγιείς και παραγωγικές. Η παρούσα οδηγία αναμένεται να αποτελέσει εδώ τον περιβαλλοντικό πυλώνα της μελλοντικής θαλάσσιας πολιτικής της Ένωσης.
- (4) Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον ⁽⁴⁾, εκπονήθηκε θεματική στρατηγική για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, με γενικούς στόχους την προαγωγή της αιεφόρου χρήσης των θαλασσών και τη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.
- (5) Η εκπόνηση και η εφαρμογή της θεματικής στρατηγικής θα πρέπει να αποσκοπούν στη διατήρηση των θαλασσίων οικο-

συστημάτων. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει προστατευόμενες περιοχές καλύπτοντας όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον.

- (6) Θα πρέπει να συνεχιστεί η θέσπιση βιολογικών και περιβαλλοντικών στόχων και πλαισίων αναφοράς που λαμβάνουν υπόψη τους στόχους της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽⁵⁾ («οδηγία για τους οικοτόπους»), της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών ⁽⁶⁾ («οδηγία για τα πτηνά»), της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽⁷⁾, καθώς και τις οικείες διεθνείς συμφωνίες.
- (7) Εφαρμόζοντας, για τη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, μια προσέγγιση βασισμένη στο οικοσύστημα, και παράλληλα επιτρέποντας την αιεφόρο χρήση θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην καλή περιβαλλοντική κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Κοινότητας, στη συνέχιση της προστασίας και της διαφύλαξης και στην πρόληψη της υποβάθμισης του.
- (8) Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, απαιτείται διαφανές και συνεκτικό νομοθετικό πλαίσιο που θα συμβάλει στη συνοχή μεταξύ των διαφόρων πολιτικών και θα προωθή την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών παραμέτρων σε άλλες πολιτικές όπως η κοινή αλιευτική πολιτική, η κοινή γεωργική πολιτική και άλλες. Το νομοθετικό πλαίσιο θα πρέπει να παρέχει το γενικό πεδίο δράσης και να επιτρέπει μια δράση συντονισμένη, συνεπή και κατάλληλα εναρμονισμένη προς τη δράση βάσει άλλων κοινοτικών νομοθετικών πράξεων και διεθνών συμφωνιών.
- (9) Λόγω της ποικιλομορφίας των συνθηκών, των προβλημάτων και των αναγκών των διαφόρων θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών που απαρτίζουν το θαλάσσιο περιβάλλον της Κοινότητας, απαιτούνται λύσεις διαφοροποιημένες και εξειδικευμένες. Η ποικιλομορφία αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε όλα τα στάδια της εκπόνησης των θαλάσσιων στρατηγικών, αλλά ειδικότερα κατά την προπαρασκευή, το σχεδιασμό και την εκτέλεση των μέτρων για μια καλή περιβαλλοντική κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Κοινότητας σε επίπεδο θαλάσσιων περιφερειών και υποπεριφερειών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 185 της 8.8.2006, σ. 20.⁽²⁾ ΕΕ C 206 της 29.8.2006, σ. 5.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2007 και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 368).⁽⁶⁾ ΕΕ L 103 της 25.4.1979 σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ.⁽⁷⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1).

- (10) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει συνεπώς να εκπονήσει μια θαλάσσια στρατηγική για τα θαλάσσια ύδατά του η οποία, αν και θα αφορά συγκεκριμένα τα ύδατά του, θα αντανakλά και τις συνολικές προοπτικές της αντίστοιχης θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας. Κορύφωση των θαλάσσιων στρατηγικών θα πρέπει να είναι η εκτέλεση προγραμμάτων μέτρων για την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν συγκεκριμένα μέτρα όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον ή όταν το κόστος θα ήταν δυσανάλογο λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους, εφόσον κάθε απόφαση για μη ανάληψη δράσης αιτιολογείται δεόντως.
- (11) Λόγω του διαμεθοριακού χαρακτήρα του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται για μια συντονισμένη εκπόνηση θαλάσσιων στρατηγικών σε κάθε θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια. Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη μοιράζονται τις θαλάσσιες περιφέρειες ή υποπεριφέρειες τόσο με άλλα κράτη μέλη όσο και με τρίτες χώρες, θα πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για στενό συντονισμό με όλα τα άλλα εμπλεκόμενα κράτη μέλη και τρίτες χώρες. Για το συντονισμό αυτόν, θα πρέπει, όταν αυτό είναι πρακτικώς εφικτό και πρόσφορο, να αξιοποιούνται οι θεσμικές δομές που υφίστανται στις θαλάσσιες περιφέρειες ή υποπεριφέρειες, και ειδικότερα οι περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες.
- (12) Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν σύνορα εντός της ίδιας θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, όπου η κατάσταση της θάλασσας είναι τόσο κρίσιμη ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, θα πρέπει να προσπαθούν να συμφωνήσουν ένα σχέδιο δράσης για την επίτευξη της έναρξης λειτουργίας των προγραμμάτων μέτρων. Στις περιπτώσεις αυτές, η Επιτροπή θα πρέπει να κληθεί να εξετάσει το ενδεχόμενο να υποστηρίξει τα κράτη μέλη στις ενισχυμένες προσπάθειές τους να βελτιώσουν το θαλάσσιο περιβάλλον, εντάσσοντας την εν λόγω περιοχή σε ένα πιλοτικό σχέδιο.
- (13) Επειδή δεν έχουν όλα τα κράτη μέλη θαλάσσια ύδατα, όπως αυτά ορίζονται στην παρούσα οδηγία, το αποτέλεσμα των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, η οποία αφορά αποκλειστικά τα κράτη μέλη με θαλάσσια ύδατα, θα πρέπει να περιορίζεται στα τελευταία αυτά κράτη μέλη.
- (14) Δεδομένου ότι είναι απαραίτητο να αναληφθεί δράση σε διεθνές επίπεδο για την επίτευξη συνεργασίας και συντονισμού, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να βελτιώσει περαιτέρω το συντονισμό της συμβολής της Κοινότητας και των κρατών μελών της δυνάμει διεθνών συμφωνιών.
- (15) Και η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) που εγκρίθηκε με την απόφαση 98/392/EK του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1998, για τη σύναψη, από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και της συμφωνίας, της 28ης Ιουλίου 1994, σχετικά με την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης⁽¹⁾. Ως εκ τούτου, στην παρούσα οδηγία επιβάλλεται να ληφθούν πλήρως υπόψη οι υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη δυνάμει των προαναφερόμενων συμφωνιών.
- (16) Η παρούσα οδηγία αναμένεται επίσης να ενισχύσει τη σθεναρή θέση που έλαβε η Κοινότητα, στο πλαίσιο της

σύμβασης για τη βιοποικιλότητα που ενεκρίθη με την απόφαση 93/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, όσον αφορά την ανασχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας, εξασφαλίζοντας τη διατήρηση και αειφόρο χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας, καθώς και όσον αφορά τη δημιουργία ενός παγκόσμιου δικτύου θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών έως το 2012. Επιπλέον, αναμένεται να συμβάλει και στην επίτευξη των στόχων της έβδομης διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα (CBD/COP7), η οποία ενέκρινε αναλυτικό πρόγραμμα εργασιών για τη θάλασσα και την παράκτια βιοποικιλότητα με σειρά στόχων, σκοπών και δραστηριοτήτων για την ανασχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας σε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, και για την εξασφάλιση της ικανότητας των θαλασσιών οικοσυστημάτων να υποστηρίξουν την παροχή αγαθών και υπηρεσιών, καθώς και πρόγραμμα εργασίας για τις προστατευόμενες περιοχές με στόχο την καθιέρωση και τη διατήρηση οικολογικά αντιπροσωπευτικών συστημάτων θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών έως το 2012. Ιδιαίτερα σημαντική συμβολή στη διαδικασία αυτή θα είναι η συμμόρφωση των κρατών μελών προς τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει για το χαρακτηρισμό τόπων του Natura 2000 δυνάμει της οδηγίας για τα πτηνά και τους οικοτόπους.

- (17) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων και των σημαντικών δεσμεύσεων που υπέχουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη δυνάμει διαφόρων διεθνών συμφωνιών για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τη ρύπανση: της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος της περιοχής της Βαλτικής Θάλασσας, που εγκρίθηκε με την απόφαση 94/157/EK του Συμβουλίου⁽³⁾, της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού, που εγκρίθηκε με την απόφαση 98/249/EK του Συμβουλίου⁽⁴⁾, συμπεριλαμβανομένου του νέου της παραρτήματος V για την προστασία και τη διατήρηση των οικοσυστημάτων και της βιολογικής ποικιλότητας της θαλάσσιας ζώνης και το αντίστοιχο προσάρτημα 3, που εγκρίθηκε με την απόφαση 2000/340/EK του Συμβουλίου⁽⁵⁾, της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παραλίων της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση, που εγκρίθηκε με την απόφαση 77/585/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁶⁾, και των τροποποιήσεων της από το 1995, που εγκρίθηκαν με την απόφαση 1999/802/EK του Συμβουλίου⁽⁷⁾, συμπεριλαμβανομένου του πρωτοκόλλου της για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές, που εγκρίθηκε με την απόφαση 83/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁸⁾, και των τροποποιήσεων του από το 1996, που εγκρίθηκαν με την απόφαση 1999/801/EK του Συμβουλίου⁽⁹⁾. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη δυνάμει της σύμβασης για την προστασία του Ευξείνου Πόντου από τη ρύπανση, βάσει της οποίας έχουν αναλάβει σημαντικές δεσμεύσεις για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τη ρύπανση, και στην οποία η Κοινότητα δεν είναι ακόμα συμβαλλόμενο μέρος αλλά έχει το καθεστώς του παρατηρητή.

⁽²⁾ ΕΕ L 309 της 13.12.1993, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 73 της 16.3.1994, σ. 19.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 104 της 3.4.1998, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 118 της 19.5.2000, σ. 44.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 240 της 19.9.1977, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 322 της 14.12.1999, σ. 32.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 67 της 12.3.1983, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 322 της 14.12.1999, σ. 18.

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 23.6.1998, σ. 1.

- (18) Τρίτες χώρες που μοιράζονται με ένα κράτος μέλος θαλάσσια ύδατα σε μια θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια θα πρέπει να προσκληθούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία της παρούσας οδηγίας, διευκολύνοντας την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην εν λόγω θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια.
- (19) Η εναρμόνιση των στόχων διατήρησης, των μέτρων διαχείρισης και των δραστηριοτήτων παρακολούθησης και αξιολόγησης που διεξάγονται σε θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ως μέρη των προγραμμάτων μέτρων, είναι κρίσιμη για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας.
- (20) Δεδομένου ότι τα προγράμματα μέτρων που εκτελούνται δυνάμει των θαλάσσιων στρατηγικών θα είναι αποτελεσματικά μόνον αν βασίζονται σε αξιόπιστες γνώσεις περί την κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος μιας συγκεκριμένης περιοχής και είναι κατά το δυνατόν προσαρμοσμένα στις ανάγκες των οικείων υδάτων κάθε κράτους μέλους στο πλαίσιο των γενικών προοπτικών της αντίστοιχης θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας, χρειάζεται η προπαρασκευή, σε εθνικό επίπεδο, κατάλληλου πλαισίου για την τεκμηριωμένη διαμόρφωση πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών θαλάσσιας έρευνας και παρακολούθησης. Σε κοινοτικό επίπεδο, η υποστήριξη της συναφούς έρευνας θα πρέπει να κατοχυρώνεται συνεχώς με τις πολιτικές έρευνας και ανάπτυξης. Η αναγνώριση των θεμάτων που αφορούν τη θάλασσα στο έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και ανάπτυξης αποτελεί σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτήν.
- (21) Ως πρώτο βήμα στην προπαρασκευή προγραμμάτων μέτρων, τα κράτη μέλη της εκάστοτε θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας θα πρέπει να διενεργούν ανάλυση των χαρακτηριστικών καθώς και των πιέσεων και των επιπτώσεων επί των θαλάσσιων υδάτων τους, εντοπίζοντας τις σημαντικότερες εξ αυτών, και οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης τους καθώς και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Μπορούν να χρησιμοποιούν ως βάση για τις αναλύσεις τους, τις αξιολογήσεις που έχουν ήδη γίνει στο πλαίσιο των περιφερειακών συμβάσεων για τις θάλασσες.
- (22) Βάσει των αναλύσεων αυτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίζουν για τα θαλάσσια ύδατά τους μια δέσμη χαρακτηριστικών ιδιοτήτων της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης. Προς τούτο, θα πρέπει να προβλεφθεί η ανάπτυξη κριτηρίων και μεθοδολογικών προτύπων ώστε να εξασφαλίζεται συνέπεια και να είναι δυνατή η σύγκριση μεταξύ θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών για να διαπιστωθεί η έκταση στην οποία επιτυγχάνεται καλή περιβαλλοντική κατάσταση.
- (23) Το επόμενο βήμα για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης θα πρέπει να είναι η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων και προγραμμάτων παρακολούθησης για συνεχή αξιολόγηση, που να επιτρέπουν την τακτική αξιολόγηση των αντίστοιχων θαλάσσιων υδάτων.
- (24) Εν συνεχεία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν και να εφαρμόσουν προγράμματα μέτρων με σκοπό την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των υδάτων τους, τηρώντας τις ισχύουσες κοινοτικές και διεθνείς απαιτήσεις και λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της εκάστοτε θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας.
- (25) Τα ανωτέρω μέτρα είναι σκόπιμο να λαμβάνονται από τα κράτη μέλη, λόγω της απαιτούμενης ακρίβειας εστίασης. Για να διασφαλισθεί η συνοχή των δράσεων σε όλη την Κοινότητα και σε σχέση με τις δεσμεύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα λαμβανόμενα μέτρα προκειμένου να μπορεί η Επιτροπή να αξιολογεί τη συνοχή των ενεργειών που αναλαμβάνονται σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια και να παρέχει τις δέουσες συμβουλές στα κράτη μέλη.
- (26) Για λόγους δικαιοσύνης και πρακτικής εφαρμογής, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί τι γίνεται όταν ένα κράτος μέλος αδυνατεί να επιτύχει τους φιλόδοξους περιβαλλοντικούς στόχους που έχουν τεθεί.
- (27) Εδώ υπάρχουν δύο ειδικές περιπτώσεις. Η πρώτη είναι όταν ένα κράτος μέλος αδυνατεί να επιτύχει τους περιβαλλοντικούς στόχους λόγω δράσης ή αδράνειας για την οποία δεν ευθύνεται, ή λόγω φυσικών αιτιών, ανωτέρας βίας, ή ενεργειών του για λόγους υπερκειμένου δημοσίου συμφέροντος, οι οποίες θεωρήθηκαν σημαντικότερες από τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή διότι οι φυσικές συνθήκες δεν επιτρέπουν έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα πρέπει να τεκμηριώνει την ύπαρξη τέτοιων ειδικών περιπτώσεων, να εντοπίζει την οικεία περιοχή και να λαμβάνει κατάλληλα ad hoc μέτρα για να μπορέσει να συνεχίσει την επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, να σταματήσει την επιδείνωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και να μετριάσει τον αρνητικό αντίκτυπο στην αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια.
- (28) Η δεύτερη περίπτωση είναι όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι ένα ζήτημα έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων του, ή ακόμη και σε ολόκληρη την αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια, αλλά το ζήτημα δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με εθνικά μέτρα ή συνδέεται με άλλη κοινοτική πολιτική ή διεθνή συμφωνία. Στις περιπτώσεις αυτές, θα πρέπει να προβλέπεται η κατάλληλη ενημέρωση της Επιτροπής στο πλαίσιο των προγραμμάτων κοινοποίησης μέτρων και, εάν απαιτείται η ανάληψη κοινοτικής δράσης, η υποβολή κατάλληλης σύστασης στην Επιτροπή και το Συμβούλιο.
- (29) Ωστόσο, η ευελιξία σε ειδικές περιπτώσεις θα πρέπει να ελέγχεται σε κοινοτικό επίπεδο. Συνεπώς, στην πρώτη περίπτωση, είναι σκόπιμο, στο πλαίσιο της αξιολόγησης, να εξετάζεται δεόντως η αποτελεσματικότητα των τυχόν ληφθέντων ad hoc μέτρων. Επιπλέον, όταν το κράτος μέλος αναφέρεται σε ενέργειες που ανελήφθησαν για επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, θα πρέπει να εξασφαλίζεται ότι τυχόν συνακόλουθες αλλαγές του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν θα αποκλείουν οριστικά ή θα θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια ή στα θαλάσσια ύδατα άλλου κράτους μέλους. Η Επιτροπή θα πρέπει να συμβουλεύει αναλόγως τα κράτη μέλη εάν κρίνει ότι τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι επαρκή ή κατάλληλα για να εξασφαλίσουν τη συνοχή των ενεργειών σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια.

- (30) Όσον αφορά τη δεύτερη ειδική περίπτωση, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει το ζήτημα και να απαντά εντός εξαμήνου. Ανάλογα με την περίπτωση, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις συστάσεις του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους όταν υποβάλλει προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (31) Λόγω του δυναμικού χαρακτήρα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και των φυσικών τους διακυμάνσεων, και επειδή οι πιέσεις και οι επιπτώσεις που υφίστανται μπορεί να ποικίλουν ανάλογα με την εξέλιξη των διαφόρων μορφών ανθρώπινης δραστηριότητας και της αλλαγής του κλίματος, είναι βασικό να αναγνωριστεί ότι ο ορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης θα πρέπει να αναπροσαρμόζεται. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο τα προγράμματα μέτρων προστασίας και διαχείρισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος να είναι ευέλικτα και ευπροσάρμοστα και να λαμβάνουν υπόψη την επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η τακτική επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών.
- (32) Είναι επίσης αναγκαία η δημοσίευση των προγραμμάτων μέτρων και των επικαιροποιήσεών τους, καθώς και η εκπόνηση ενδιάμεσων εκθέσεων εφαρμογής των προγραμμάτων που θα υποβάλλονται στην Επιτροπή.
- (33) Για να εξασφαλιστεί η ενεργός συμμετοχή του ευρύτερου κοινού στη θέσπιση, την εφαρμογή και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών, χρειάζεται κατάλληλη ενημέρωση για τα διάφορα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των αντιστοίχων επικαιροποιήσεών τους, καθώς και, αν ζητηθούν, οι πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπόνηση των θαλάσσιων στρατηγικών σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία περί πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες για το περιβάλλον.
- (34) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει την πρώτη έκθεση αξιολόγησης για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός δύο ετών από την παραλαβή όλων των προγραμμάτων μέτρων και, οπωσδήποτε, έως το 2021 το αργότερο. Οι μετέπειτα εκθέσεις της Επιτροπής θα πρέπει να δημοσιεύονται ανά εξαετία.
- (35) Θα πρέπει να προβλέπεται η έγκριση μεθοδολογικών προτύπων για την αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την παρακολούθηση, τους περιβαλλοντικούς στόχους και την έγκριση των τεχνικών μορφοτύπων για τη διαβίβαση και την επεξεργασία δεδομένων, σε ευθυγράμμιση με την οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Κοινότητα (Inspire) ⁽¹⁾.
- (36) Μέτρα για τη ρύθμιση της διαχείρισης της αλιείας θα πρέπει να λαμβάνονται μόνον στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής ⁽²⁾, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, και, συνεπώς, δεν ρυθμίζονται από την παρούσα οδηγία. Ο έλεγχος των απορρίψεων και των εκπομπών λόγω χρήσης ραδιενεργών υλικών διέπεται από τα άρθρα 30 και 31 της συνθήκης Ευρατόμ και, συνεπώς, δεν θα πρέπει να ρυθμίζεται από την παρούσα οδηγία.
- (37) Η κοινή αλιευτική πολιτική, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της αλιείας και τους στόχους της παρούσας οδηγίας.
- (38) Αν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι η ανάληψη δράσης στους τομείς που αναφέρονται ανωτέρω, ή σε άλλους που συνδέονται με άλλες κοινοτικές πολιτικές ή διεθνείς συμφωνίες, είναι επιθυμητή, θα πρέπει να προτείνουν μια κοινοτική δράση.
- (39) Επειδή οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ήτοι η προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, η πρόληψη της υποβάθμισης του και, όπου είναι εφικτό, η αποκατάστασή του στις περιοχές όπου έχει διγεί είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της παρούσας οδηγίας, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να εγκρίνει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (40) Τα προγράμματα μέτρων και οι συνακόλουθες ενέργειες των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζονται, για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, σε προσέγγιση βασισμένη στο οικοσύστημα καθώς και στις αρχές του άρθρου 174 της συνθήκης, ιδίως δε στην αρχή της προφύλαξης.
- (41) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽³⁾, ιδίως στο άρθρο 37 που επιδιώκει την ενσωμάτωση στις πολιτικές της ΕΕ ενός υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας καθώς και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος σύμφωνα με την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης.
- (42) Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

⁽³⁾ ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/EK (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

⁽¹⁾ ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1.

(43) Ειδικότερα, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να προσαρμόζει τα παραρτήματα III, IV και V της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, πρέπει να θεσπίζονται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

(44) Ειδικότερα, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να καθορίζει κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα για την αναγνώριση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης και να θεσπίζει προδιαγραφές και τυποποιημένες μεθόδους για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων, πρέπει να θεσπίζονται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Θέμα

1. Η παρούσα οδηγία καθιερώνει πλαίσιο για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την πρόληψη της υποβάθμισής του και, όπου είναι εφικτό, την αποκατάστασή του στις περιοχές όπου έχει θιγεί.

Προς τον σκοπό αυτόν θα αναπτυχθούν και εφαρμοστούν θαλάσσιες στρατηγικές με στόχο να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί καλή περιβαλλοντική κατάσταση στο θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το έτος 2021.

2. Οι θαλάσσιες στρατηγικές ακολουθούν, για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών.

3. Η παρούσα οδηγία συντελεί στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων, και αποσκοπεί να διασφαλίσει την ενσωμάτωσή τους στις διάφορες πολιτικές, συμφωνίες και νομοθετικά μέτρα που άπτονται του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλα τα θαλάσσια ύδατα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 1.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια. Τα κράτη μέλη ωστόσο προσπαθούν να εξασφαλίζουν ότι, στο μέτρο που είναι

λογικό και εφικτό, οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως «θαλάσσια ύδατα» νοούνται τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος στην θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία υπολογίζονται τα χωρικά ύδατα, μέχρι τα όρια της περιοχής όπου ένα κράτος μέλος έχει ή/και ασκεί δικαιώματα βάσει δικαιοδοσίας, σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, εξαιρουμένων των υδάτων των παρακειμένων στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης και στα Γαλλικά Υπερόντια Διαμερίσματα και εδαφικές ενότητες. Τα θαλάσσια ύδατα στη θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης, στα οποία εφαρμόζεται η οδηγία 2000/60/ΕΚ, περιλαμβάνονται μόνο αν πρόκειται για στοιχεία απόμεινα της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·

2. ως «θαλάσσια περιοχή» νοείται μια θαλάσσια περιοχή σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4. Οι θαλάσσιες περιοχές και οι υποπεριοχές τους ορίζονται χάριν ευκολότερης εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, οριοθετούνται δε με συνεκτίμηση υδρολογικών, ωκεανογραφικών και βιογεωγραφικών χαρακτηριστικών·

3. ως «θαλάσσια στρατηγική» νοείται η στρατηγική που χαράσσεται και εφαρμόζεται για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5·

4. ως «περιβαλλοντική κατάσταση» νοείται η συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διεργασίες των συστατικών του θαλάσσιων οικοσυστημάτων από κοινού με τους φυσικούς φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς και κλιματικούς παράγοντες, καθώς και τις φυσικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που οφείλονται σε ανθρώπινες δραστηριότητες σε μια περιοχή·

5. ως «καλή περιβαλλοντική κατάσταση» νοείται η περιβαλλοντική κατάσταση των θαλασσιών υδάτων στην οποία τα ύδατα αυτά παρέχουν οικολογικά ποικίλους και δυναμικούς ωκεανούς και θάλασσες που είναι καθαρές, υγιείς και παραγωγικές στα πλαίσια των εγγενών συνθηκών τους, και όπου η χρήση του θαλάσσιου περιβάλλοντος βρίσκεται σε επίπεδο αειφορίας, διασφαλίζοντας έτσι τις δυνατότητες για χρήσεις και δραστηριότητες από τις σημερινές και τις μελλοντικές γενεές, ήτοι:

α) δομή, λειτουργίες και διεργασίες των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, από κοινού με τους συνδεδεμένους φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς και κλιματικούς παράγοντες, που επιτρέπουν στα εν λόγω οικοσυστήματα να λειτουργούν πλήρως και να διατηρούν την ανθεκτικότητά τους. Τα θαλάσσια είδη και ενδιαιτήματα προστατεύονται, η ανθρωπογενής υποβάθμιση της βιοποικιλότητας προλαμβάνεται και τα διάφορα βιολογικά στοιχεία λειτουργούν σε ισορροπία,

β) υδρομορφολογικές, φυσικές και χημικές ιδιότητες των οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοτήτων εκείνων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στη συγκεκριμένη περιοχή, που υποστηρίζουν τα ανωτέρω οικοσυστήματα. Οι ανθρωπογενείς εναποθέσεις ουσιών και ενέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον δεν προκαλούν ρύπανση.

Η καλή περιβαλλοντική κατάσταση προσδιορίζεται στο επίπεδο της θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής σύμφωνα με το άρθρο 4, με βάση τα γενικά χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής του παραρτήματος Ι. Για τη μετάβαση προς καλή περιβαλλοντική κατάσταση εφαρμόζεται μια ευέλικτη διαχείριση με βάση την προσέγγιση ανά οικοσύστημα·

6. ως «κριτήρια» νοούνται διακριτά τεχνικά χαρακτηριστικά τα οποία συνδέονται στενώς με γενικά χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής·
7. ως «περιβαλλοντικός στόχος» νοείται η ποιοτική ή ποσοτική ένδειξη αναφοράς για την επιθυμητή κατάσταση των διαφόρων συστατικών των θαλάσσιων υδάτων σε κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Περιβαλλοντικοί στόχοι καθορίζονται βάσει του άρθρου 10·
8. ως «ρύπανση» νοείται η άμεση ή έμμεση εισαγωγή ουσιών ή ενεργειών στο θαλάσσιο περιβάλλον ως αποτέλεσμα ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, μεταξύ των οποίων και ο ανθρωπογενής υποθαλάσσιος θόρυβος, οι επιπτώσεις του οποίου είναι ή πιθανόν να είναι αρκούντως επιβλαβείς για τους ζωντανούς οργανισμούς και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, να θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, να εμποδίζουν τις θαλάσσιες δραστηριότητες όπως η αλιεία, ο τουρισμός και η αναψυχή καθώς και άλλες θεμιτές χρήσεις της θάλασσας, να υποβαθμίζουν ποιοτικά την χρήση του θαλάσσιου νερού και να αμαυρώνουν τα θέλγητρά του ή, γενικότερα, να υποβαθμίζουν την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών·
9. ως «ειδική περιοχή» νοείται μια θαλάσσια περιοχή ενός κράτους μέλους όπου οι περιβαλλοντικοί στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν με τη λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη για λόγους που προσδιορίζονται στο άρθρο 14·
10. ως «περιφερειακή συνεργασία» νοείται η συνεργασία και ο συντονισμός δραστηριοτήτων μεταξύ κρατών μελών και, οσάκις είναι δυνατόν με τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό τη διαμόρφωση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών·
11. ως «περιφερειακή σύμβαση για τις θάλασσες» νοείται κάθε τυχόν διεθνής σύμβαση ή διεθνής συμφωνία με το διευθύνον όργανό της που έχει συσταθεί με σκοπό την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος των θαλάσσιων περιοχών για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 4, όπως φέρ' ειπείν η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Βαλτικής, η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του βορειοανατολικού Ατλαντικού και η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παρακτίων περιοχών της Μεσογείου.

Άρθρο 4

Θαλάσσιες περιοχές και υποπεριοχές

1. Τα κράτη μέλη, κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων εκ της παρούσας οδηγίας, λαμβάνουν δεόντως υπόψη ότι τα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους αποτελούν συστατικό στοιχείο των κάτωθι θαλάσσιων περιοχών:

- α) της Βαλτικής Θάλασσας·
- β) του Βορειοανατολικού Ατλαντικού Ωκεανού·
- γ) της Μεσογείου Θάλασσας·
- δ) της Μαύρης Θάλασσας.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται, για να λάβουν υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας συγκεκριμένης περιοχής, να εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία αναφερόμενα σε υποδιαίρεσεις αναλόγου επιπέδου των θαλάσσιων υδάτων της παραγράφου 1, εφόσον η οριοθέτηση αναλόγων υποδιαίρεσεων συμφωνεί προς τις κατωτέρω θαλάσσιες υποπεριοχές:

- α) στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό:
 - i) στην ευρύτερη Βόρεια Θάλασσα, συμπεριλαμβανομένου του Kattegat και του διαύλου της Μάγχης·
 - ii) στην Κελτική Θάλασσα·
 - iii) στον Βισκαϊκό Κόλπο και στις ιβηρικές ακτές·
 - iv) στον Ατλαντικό, στη Μακαρονησιακή βιογεωγραφική περιοχή, που ορίζεται από τα θαλάσσια ύδατα που περιβάλλουν τις Αζόρες Νήσους και τη Μαδέρα καθώς και τις Κανάριες Νήσους·
- β) στη Μεσόγειο Θάλασσα:
 - i) στη Δυτική Μεσόγειο·
 - ii) στην Αδριατική·
 - iii) στο Ιόνιο Πέλαγος και στην Κεντρική Μεσόγειο·
 - iv) στο Αιγαίο Πέλαγος-Ανατολική Μεσόγειο.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε υποδιαίρεση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 24 παράγραφος 1 αλλά, μπορούν να επανεξετάζουν τις υποδιαίρεσεις αυτές μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο i).

Άρθρο 5

Θαλάσσιες στρατηγικές

1. Κάθε κράτος μέλος, όσον αφορά κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, αναπτύσσει μια θαλάσσια στρατηγική των υδάτων του σύμφωνα με το σχέδιο δράσης που εκτίθεται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2.

2. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι, εντός κάθε θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής, πραγματοποιείται συντονισμός των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας, και ιδίως των διαφορών στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

α) Προετοιμασία:

- i) αρχική αξιολόγηση, που ολοκληρώνεται έως την ... (*), της περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά σύμφωνα με το άρθρο 8·
- ii) καθορισμός, που ολοκληρώνεται έως την ... (*), της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1·
- iii) θέσπιση, έως την ... (**), σειράς περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1·
- iv) θέσπιση και εφαρμογή, έως την ... (***), εκτός αν η αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία ορίζει άλλως, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική αναπροσαρμογή των στόχων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1.

β) Προγράμματα μέτρων:

- i) κατάρτιση, το αργότερο έως το 2016, προγράμματος μέτρων με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 1, 2 και 3·
- ii) έναρξη λειτουργίας του προγράμματος που προβλέπεται στο σημείο i) το αργότερο έως το 2018 σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7.

3. Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν σύνορα εντός της ίδιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, όπου η κατάσταση της θάλασσας είναι κρίσιμη σε βαθμό ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, προσπαθούν να συμφωνήσουν ένα σχέδιο δράσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, το οποίο περιλαμβάνει την επίσηυση της έναρξης λειτουργίας των προγραμμάτων μέτρων. Στις περιπτώσεις αυτές:

α) τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για το αναθεωρημένο χρονοδιάγραμμά τους και ενεργούν αναλόγως·

β) η Επιτροπή καλείται να εξετάσει το ενδεχόμενο να υποστηρίξει τα κράτη μέλη στις ενισχυμένες προσπάθειές τους να βελτιώσουν το θαλάσσιο περιβάλλον εντάσσοντας την εν λόγω περιοχή σε ένα πιλοτικό σχέδιο.

4. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν και εφαρμόζουν όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2, αλλά δεν υποχρεούνται να λαμβάνουν ειδικά

μέτρα όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον, ή όταν το κόστος ενδέχεται να είναι δυσανάλογα μεγάλο εν σχέση προς τους κινδύνους.

Όταν ένα κράτος μέλος δεν λαμβάνει μέτρο για οποιονδήποτε από τους ανωτέρω λόγους, παρέχει στην Επιτροπή την αιτιολόγηση της απόφασής του.

Άρθρο 6

Περιφερειακή συνεργασία

1. Προκειμένου να επιτευχθεί ο συντονισμός που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη, εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, αξιοποιούν τις καθιερωμένες περιφερειακές θεσμικές δομές συνεργασίας, μεταξύ των οποίων οι προβλεπόμενες από τις περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες, στις οποίες υπάγεται η συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη, χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα διεθνή πλαίσια, όπως τους μηχανισμούς και τις δομές των περιφερειακών συμβάσεων για τη θάλασσα, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια εντός εκάστης θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής για να συντονίζουν τις ενέργειές των με τρίτες χώρες που διαθέτουν κυριαρχία ή δικαιοδοσία σε ύδατα της ίδιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής.

Στο εν λόγω πλαίσιο, τα κράτη μέλη βασίζονται κατά το δυνατόν σε προγράμματα και δραστηριότητες που υφίστανται στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, όπως οι περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες.

Ο συντονισμός και η συνεργασία επεκτείνονται ενδεχομένως σε όλα τα κράτη μέλη στην υδρολογική λεκάνη μιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής, περιλαμβανομένων των περικλειστων χωρών, ούτως ώστε τα κράτη μέλη εντός της συγκεκριμένης θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής να μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιώντας καθιερωμένες δομές συνεργασίας που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία ή στην οδηγία 2000/60/EK.

Άρθρο 7

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη, μέχρι την ... (****), ορίζουν για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή την αρμόδια ή τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σε ό,τι αφορά τα θαλάσσια ύδατά τους.

Μέχρι την ... (*****), τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων αρχών που έχουν ορίσει καθώς και τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα II.

(*) 4 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(**) 5 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(***) 6 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(****) 3 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(*****) 42 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Παράλληλα, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων αρχών τους όσον αφορά τους διεθνείς φορείς εκείνους στους οποίους συμμετέχουν, που έχουν σχέση με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη εντός της υδρολογικής λεκάνης κάθε θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής ορίζουν επίσης αρμόδια αρχή ή αρχές για τη συνεργασία και τον συντονισμό όπως αναφέρεται στο άρθρο 6.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τυχόν μεταβολές των πληροφοριών που έχουν διαβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1 εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει η μεταβολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ: ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Άρθρο 8

Αξιολόγηση

1. Τα κράτη μέλη διενεργούν αρχική αξιολόγηση των θαλάσσιων υδάτων τους, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα διαθέσιμα στοιχεία, και η οποία μεταξύ άλλων καλύπτει τα εξής:

- α) ανάλυση των βασικών χαρακτηριστικών και της περιβαλλοντικής κατάστασης στα εν λόγω ύδατα με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του πίνακα 1 του παραρτήματος III, η οποία καλύπτει τα είδη των οικολογικών ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία·
- β) ανάλυση των κυριότερων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένης κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, στα χαρακτηριστικά και την περιβαλλοντική κατάσταση των ως άνω υδάτων με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του πίνακα 2 του παραρτήματος III, η οποία καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογία των επιμέρους πιέσεων, καθώς και τις διακρινόμενες τάσεις·
- γ) οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης των εν λόγω υδάτων και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι αναλύσεις της παραγράφου 1 λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα παράκτια, μεταβατικά και χωρικά ύδατα τα οποία καλύπτονται από την οδηγία 2000/60/ΕΚ. Λαμβάνουν επίσης υπόψη, ή χρησιμοποιούν ως βάση, άλλες συναφείς αξιολογήσεις, όπως οι διενεργούμενες από κοινού στο πλαίσιο των περιφερειακών συμβάσεων για τις θάλασσες, ώστε να προκύπτει μια καθολική αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 9

Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

1. Συναρτήσει της αρχικής αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη, σε κάθε σχετική θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, αποφασίζουν, για τα θαλάσσια ύδατα, μια δέσμη χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, βάσει των γενικών χαρακτηριστικών ποιοτικής περιγραφής που αναφέρονται

στο παράρτημα I, καθώς και των κριτηρίων και των μεθοδολογικών προτύπων της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

Προς τούτο λαμβάνουν υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που αναφέρονται στο παράρτημα III και ιδίως τις κατηγορίες οικολογικών ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία και φυσικοχημικά χαρακτηριστικά, και την υδρομορφολογία.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τη διενεργηθείσα σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 αξιολόγηση, καθώς και τα όσα αποφασίζουν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το αργότερο εντός τριών μηνών μετά την ολοκλήρωση των τελευταίων.

3. Τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα προσδιορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, τα οποία προορίζονται να τροποποιήσουν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωση αυτής, καθορίζονται, βάσει των παραρτημάτων I και III, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3, έως την ... (*) ώστε να εξασφαλίζεται συνέπεια και να καθίσταται δυνατή η σύγκριση μεταξύ θαλάσσιων περιοχών ή υποπεριοχών όσον αφορά την έκταση στην οποία έχει επιτευχθεί καλή περιβαλλοντική κατάσταση. Προτού προτείνει τα εν λόγω κριτήρια και πρότυπα η Επιτροπή ζητά τη γνώμη όλων των εμπλεκόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών συμβάσεων για τις θάλασσες.

Άρθρο 10

Θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων

1. Βάσει της αρχικής αξιολόγησης δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη θεσπίζουν, για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, αναλυτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών για τα θαλάσσια ύδατά τους για τον προσανατολισμό της προόδου προς μια καλή κατάσταση στο θαλάσσιο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τον ενδεικτικό κατάλογο χαρακτηριστικών του παραρτήματος IV.

Κατά την εκπόνηση των εν λόγω στόχων και δεικτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη συνεχιζόμενη εφαρμογή των υφιστάμενων σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο αντίστοιχων περιβαλλοντικών στόχων όσον αφορά τα εν λόγω ύδατα, μεριμνώντας ώστε οι στόχοι να συμβαδίζουν προς αλλήλους.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τους περιβαλλοντικούς τους στόχους εντός τριών μηνών από τη θέσπισή τους.

Άρθρο 11

Προγράμματα παρακολούθησης

1. Βάσει της αρχικής αξιολόγησης δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη διαμορφώνουν και υλοποιούν συντονισμένα προγράμματα παρακολούθησης για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων τους με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που περιέχονται στο παράρτημα III και τον κατάλογο του παραρτήματος V και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

(*) 2 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Τα προγράμματα παρακολούθησης βασίζονται στις διατάξεις περί αξιολόγησης και παρακολούθησης που ορίζονται από τη κοινοτική νομοθεσία ή απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, και συμβαδίζουν με αυτές.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν τα προγράμματα παρακολούθησης στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από τη θέσπισή τους.

3. Οι προδιαγραφές και οι τυποποιημένες μέθοδοι παρακολούθησης και αξιολόγησης, που λαμβάνουν υπόψη τις υφιστάμενες δεσμεύσεις, εξασφαλίζουν τη συγκρισιμότητα μεταξύ των αποτελεσμάτων παρακολούθησης και αξιολόγησης, και προορίζονται για την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωση αυτής, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3.

Άρθρο 12

Γνωστοποιήσεις και τεκμηριωμένη ενημέρωση από την Επιτροπή

Βάσει των γνωστοποιήσεων σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2, το άρθρο 10 παράγραφος 2 και το άρθρο 11 παράγραφος 2 για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, η Επιτροπή συμβουλεύει κάθε κράτος μέλος αν και κατά πόσο τα κοινοποιηθέντα στοιχεία συνιστούν το κατάλληλο πλαίσιο προς εκπλήρωση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας.

Στα πλαίσια των συμβουλών αυτών, η Επιτροπή εξετάζει τη συνοχή των πλαισίων εντός των επιμέρους θαλάσσιων περιοχών ή υποπεριοχών και ανά την Κοινότητα και δύναται να καλεί τα αντίστοιχα κράτη μέλη να παράσχουν τις τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι διαθέσιμες και απαραίτητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

Άρθρο 13

Προγράμματα μέτρων

1. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν, για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, τα αναγκαία μέτρα για να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί στα θαλάσσια ύδατά τους η καλή περιβαλλοντική κατάσταση όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1.

Τα μέτρα εκπονούνται βάσει της αρχικής αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που τίθενται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη μέτρων που αναφέρονται στο παράρτημα VI.

2. Τα κράτη μέλη ενσωματώνουν τα μέτρα που εκπονούνται δυνάμει της παραγράφου 1 σε πρόγραμμα μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα αντίστοιχα μέτρα που απαιτούνται από την κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως από την οδηγία 2000/60/ΕΚ, ή από διεθνείς συμφωνίες.

3. Κατά την εκπόνηση του προγράμματος μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη αποδίδουν τη δέουσα σημασία

στην αειφόρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των υπό μελέτη μέτρων.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά, ενώ παράλληλα διενεργούν αξιολογήσεις των επιπτώσεων καθώς και αναλύσεις κόστους-ωφέλειας, πριν από την εισαγωγή οιοδήποτε νέου μέτρου.

4. Τα προγράμματα μέτρων που έχουν θεσπισθεί δυνάμει του παρόντος άρθρου θα πρέπει να περιλαμβάνουν μέτρα όπως η χρήση ειδικών ζωνών διατήρησης δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ καθώς και η χρήση ειδικών ζωνών προστασίας δυνάμει της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, καθώς και προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές όπως έχει συμφωνηθεί από την Κοινότητα ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στο πλαίσιο διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών των οποίων είναι συμβαλλόμενα μέρη.

Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι ζώνες αυτές συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός συνεκτικού και αντιπροσωπευτικού δικτύου προστατευομένων θαλασσίων περιοχών.

5. Τα κράτη μέλη αναφέρουν, στα προγράμματα μέτρων τους, πώς εφαρμόζονται τα μέτρα και πώς αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1.

6. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή καθώς και οποιοδήποτε άλλο εμπλεκόμενο κράτος μέλος σχετικά με τα προγράμματα μέτρων, εντός τριών μηνών από τη θέσπισή τους.

7. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 16, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα προγράμματα αρχίζουν να λειτουργούν εντός δύο ετών από τη θέσπισή τους.

Άρθρο 14

Εξαιρέσεις

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηρίζει μια συγκεκριμένη περιοχή των θαλάσσιων υδάτων του όπου, λόγω οιοουδήποτε από τους λόγους που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως δ), είναι αδύνατο να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι με μέτρα τα οποία λαμβάνει το συγκεκριμένο κράτος μέλος, ή δεν μπορούν να επιτευχθούν εντός του σχετικού χρονοδιαγράμματος, εξαιτίας λόγων που αναφέρονται στο στοιχείο ε):

α) ανάληψη δράσης ή αδράνεια για την οποία το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν είναι υπεύθυνο·

β) φυσικές αιτίες·

γ) ανωτέρα βία·

δ) αλλαγές των χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων λόγω δράσεων που αναλαμβάνονται για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος που είναι σημαντικότεροι από τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, μεταξύ των οποίων και τυχόν διασυνοριακές επιπτώσεις·

ε) φυσικές συνθήκες που δεν επιτρέπουν την έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των σχετικών θαλάσσιων υδάτων.

Το οικείο κράτος μέλος οριοθετεί σαφώς την εν λόγω περιοχή στο πρόγραμμα μέτρων του και παρέχει στην Επιτροπή την αιτιολόγηση της άποψής του. Κατά την οριοθέτηση, το κράτος μέλος εξετάζει τις συνέπειες για τα κράτη μέλη στη σχετική περιοχή ή υποπεριοχή.

Ωστόσο, το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει τα κατάλληλα ad hoc μέτρα για την αδιάλειπτη επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, για την πρόληψη περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που θίγονται από αίτια προσδιοριζόμενα στα στοιχεία β), γ) ή δ) και για τον μετριασμό των δυσμενών επιπτώσεων στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών.

2. Στην περίπτωση που καλύπτει το στοιχείο δ) της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αλλαγές να μην αποκλείουν οριστικά ή θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών.

3. Τα ad hoc μέτρα που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 ενσωματώνονται, στο μέτρο του εφικτού, στα προγράμματα μέτρων.

Άρθρο 15

Πρόταση για κοινοτική δράση

1. Όταν ένα κράτος μέλος εντοπίζει θέμα το οποίο έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων του και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω εθνικών μέτρων, ή το οποίο συνδέεται με άλλη κοινοτική ή διεθνή συμφωνία, ενημερώνει την Επιτροπή και δικαιολογεί την άποψή του.

Η Επιτροπή απαντά εντός εξαμήνου.

2. Αν απαιτείται δράση από τα κοινοτικά όργανα, τα κράτη μέλη προβαίνουν στις κατάλληλες συστάσεις προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για μέτρα σχετικά με τα θέματα της παραγράφου 1. Εάν η σχετική κοινοτική νομοθεσία δεν προβλέπει διαφορετικά, η Επιτροπή ανταποκρίνεται σε οιαδήποτε τέτοια σύσταση εντός εξαμήνου, και, ανάλογα με την περίπτωση, λαμβάνει υπόψη τις συστάσεις αυτές σε σχετικές προτάσεις που υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 16

Γνωστοποιήσεις και τεκμηριωμένη ενημέρωση από την Επιτροπή

Βάσει των γνωστοποιήσεων για τα προγράμματα μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 6, η Επιτροπή ενημερώνει καταλλήλως κάθε κράτος μέλος αν και κατά πόσο τα γνωστοποιηθέντα προγράμματα συνιστούν το κατάλληλο πλαίσιο προς επίτευξη της καλής

περιβαλλοντικής κατάστασης κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1.

Στα πλαίσια της ανωτέρω ενημέρωσης που παρέχει, η Επιτροπή εξετάζει την συνοχή μεταξύ των προγραμμάτων μέτρων ανά την Κοινότητα και δύναται να καλεί τα αντίστοιχα κράτη μέλη να παράσχουν τις τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι διαθέσιμες και απαραίτητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Άρθρο 17

Επικαιροποίηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη επανεξετάζουν με συντονισμένο τρόπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5, τα εξής στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών τους κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή τους:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 παράγραφος 1, αντιστοίχως·

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 1·

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1·

δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2.

3. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις επικαιροποιήσεις μετά από επανεξέταση βάσει της παραγράφου 2, διαβιβάζονται στην Επιτροπή, στις περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες και σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εντός τριών μηνών από τη δημοσίευσή τους σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2.

4. Τα άρθρα 12 και 16 εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν έναντι του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 18

Ενδιάμεσες εκθέσεις

Τα κράτη μέλη, εντός τριών ετών από τη δημοσίευση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησης σχετικών προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2, υποβάλλουν στην Επιτροπή μια σύντομη ενδιάμεση έκθεση η οποία περιγράφει την επιτελεσθείσα πρόοδο στον τομέα εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος.

Άρθρο 19

Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

1. Σύμφωνα με σχετική ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έγκαιρες και ουσιαστικές ευκαιρίες συμμετοχής στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν και διαθέτουν στο κοινό προς σχολιασμό τα συνοπτικά στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:

- α) την αρχική αξιολόγηση και τον ορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης όπως προβλέπονται αντιστοίχως στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και στο άρθρο 9 παράγραφος 1·
- β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1·
- γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1·
- δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2.

3. Όσον αφορά την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, εφαρμόζεται η οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹).

Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή, για την εκτέλεση των καθηκόντων της σε σχέση με την παρούσα οδηγία, πρόσβαση και χρήση δικαιωμάτων όσον αφορά τα ως άνω δεδομένα και πληροφορίες, σύμφωνα με την οδηγία 2007/2/ΕΚ.

Άρθρο 20

Εκθέσεις της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει μια πρώτη έκθεση αξιολόγησης σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός δύο ετών από την παραλαβή όλων των προγραμμάτων μέτρων και οπωσδήποτε έως το 2021.

Η Επιτροπή δημοσιεύει εν συνεχεία ανάλογες εκθέσεις ανά έξι έτη και τις υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Οι εκθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) επισκόπηση της προόδου που έχει συντελεστεί όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·

(¹) ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

β) επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Κοινότητα, που εκτελείται σε συντονισμό με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τους συναφείς περιφερειακούς οργανισμούς και συμβάσεις με αντικείμενο τη θάλασσα και την αλιεία·

γ) επισκόπηση των θαλάσσιων στρατηγικών, και προτάσεις για τη βελτίωσή τους·

δ) σύνοψη των πληροφοριών που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 12 και 16, καθώς και των αξιολογήσεων της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 16, σε συσχέτισμό με τις πληροφορίες που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 15·

ε) σύνοψη της ανταπόκρισης σε κάθε έκθεση που υποβάλλει στην Επιτροπή ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 18·

στ) σύνοψη των απαντήσεων στα σχόλια που διατυπώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις προηγούμενες θαλάσσιες στρατηγικές·

ζ) σύνοψη της συμβολής άλλων σχετικών κοινοτικών πολιτικών στην επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 21

Επανεξέταση της παρούσας οδηγίας

Η Επιτροπή επανεξετάζει την παρούσα οδηγία έως τις ... (*) και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, προτείνει τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Τεχνικές προσαρμογές

1. Τα παραρτήματα III, IV και V δύνανται να προσαρμόζονται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3, λαμβάνοντας υπόψη τις περιόδους που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 για την επανεξέταση και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών.

2. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2:

α) μπορεί να θεσπισθούν μεθοδολογικά πρότυπα για την εφαρμογή των παραρτημάτων I, III, IV και V·

β) μπορεί να θεσπισθούν τεχνικά υποδείγματα (δελτία) για τη διαβίβαση και την επεξεργασία των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των στατιστικών και χαρτογραφικών στοιχείων.

(*) 15 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 23

Κανονιστική επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ανέρχεται σε τρεις μήνες.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 24

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις ... (*). Κοινοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η αναφορά αυτή.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των κυρίων διατάξεων της εθνικής τους νομοθεσίας που θεσπίζουν στον τομέα της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν θαλάσσια ύδατα θέτουν σε ισχύ μόνον τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του άρθρου 6 και του άρθρου 7.

Αν οι διατάξεις αυτές είναι ήδη εν ισχύ στην εθνική νομοθεσία, τα οικεία κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενό τους.

Άρθρο 25

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 26

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

..., ...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

...

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

...

(*) 3 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΟΙΟΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ**(ΑΡΘΡΟ 3 ΣΗΜΕΙΟ 5, ΑΡΘΡΟ 9 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 1 ΚΑΙ 3 ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 22)**

1. Όλα τα στοιχεία των δικτύων θαλάσσιας τροφής, στο βαθμό που είναι γνωστά, υπάρχουν σε συνθήκες φυσιολογικής αφθονίας και ποικιλίας.
2. Η εισαγωγή μη αυτόχθονων ειδών από τις ανθρώπινες δραστηριότητες είναι σε επίπεδα που δεν αλλοιώνουν δυσμενώς τα οικοσυστήματα.
3. Οι πληθυσμοί όλων των υφιστάμενων εμπορική εκμετάλλευση ιχθύων και οστρακοειδών ευρίσκονται εντός ασφαλών βιολογικών ορίων.
4. Ελαχιστοποιείται ο ανθρωπογενής ευτροφισμός και ιδίως οι δυσμενείς επιπτώσεις του.
5. Τα είδη και τα ενδιαιτήματα παρουσιάζουν κατανομή, αφθονία και ποιότητα σύμφωνη με τις ισχύουσες φυσιογραφικές, γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες. Η βιοποικιλότητα διατηρείται.
6. Η ακεραιότητα του θαλάσσιου βυθού είναι τέτοια ώστε να διασφαλίζονται οι λειτουργίες των οικοσυστημάτων.
7. Η μόνιμη αλλοίωση των υδρογραφικών συνθηκών δεν επηρεάζει δυσμενώς τα θαλάσσια οικοσυστήματα.
8. Οι συγκεντρώσεις των ρυπογόνων ουσιών βρίσκονται σε επίπεδα που δεν προκαλούν αποτελέσματα ρύπανσης.
9. Οι ρυπογόνες ουσίες σε ψάρια και άλλα θαλασσινά για ανθρώπινη κατανάλωση δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που θεσπίζονται από την κοινοτική νομοθεσία ή άλλα αντίστοιχα πρότυπα.
10. Οι ιδιότητες και ποσότητες των απορριμμάτων στη θάλασσα δεν προκαλούν βλάβη στο θαλάσσιο περιβάλλον.
11. Η εισαγωγή ενέργειας, καθώς και υποθαλάσσιου θορύβου, δεν επηρεάζουν δυσμενώς το θαλάσσιο περιβάλλον.

Για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε μία θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή κατά το άρθρο 9 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε ένα από τα γενικά χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα προκειμένου να προσδιορίσουν τα χαρακτηριστικά που θα χρησιμοποιήσουν για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Όταν ένα κράτος μέλος κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμη η χρησιμοποίηση ενός ή περισσότερων από τα εν λόγω χαρακτηριστικά, υποβάλλει αιτιολόγηση στην Επιτροπή στο πλαίσιο της γνωστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ**(ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1)**

1. Ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής ή αρχών — Επίσημη ονομασία και διεύθυνση της προσδιορισθείσας αρμόδιας αρχής ή αρχών.
2. Νομικό καθεστώς της αρμόδιας αρχής ή αρχών — Σύντομη περιγραφή του νομικού καθεστώτος της αρμόδιας αρχής ή αρχών.
3. Ευθύνες — Σύντομη περιγραφή των νομικών και διοικητικών ευθυνών της αρμόδιας αρχής ή αρχών και του ρόλου τους για τα συγκεκριμένα θαλάσσια ύδατα.
4. Ιδιότητα του μέλους — Όταν η αρμόδια αρχή ή αρχές ενεργούν ως συντονιστικός φορέας για άλλες αρμόδιες αρχές, απαιτείται κατάλογος αυτών, καθώς και περιληψη των θεσμικών σχέσεων που έχουν δημιουργηθεί για να εξασφαλίζεται ο συντονισμός.
5. Περιφερειακός ή υποπεριφερειακός συντονισμός — Απαιτείται σύνοψη των μηχανισμών που έχουν δημιουργηθεί για να εξασφαλίζεται ο συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών των οποίων τα θαλάσσια ύδατα εμπίπτουν στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ, ΠΙΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

(ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1, ΑΡΘΡΟ 9 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 1 ΚΑΙ 3, ΑΡΘΡΟ 11 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 22)

Πίνακας 1

Χαρακτηριστικά

Φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά	— Τοπογραφία και βαθυμετρία του θαλάσσιου βυθού — Ετήσιες και εποχιακές θερμοκρασίες και παγοκάλυψη, ταχύτητα ρευμάτων, άνοδος υδάτων, έκθεση στα κύματα, χαρακτηριστικά μείξης, θολότητα, χρόνος παραμονής — Κατανομή της αλατότητας στον χώρο και τον χρόνο — Κατανομή στον χώρο και τον χρόνο των θρεπτικών ουσιών (DIN, TN, DIP, TP, TOC) και του οξυγόνου — Τιμές των pH και pCO_2 ή άλλη ισοδύναμη πληροφορία που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση της οξίνισης των θαλασσών
Τύποι ενδιαιτημάτων	— Ο (οι) δεσπόζων(-οντες) τύπος(-οι) ενδιαιτημάτων βυθού και στηλών ύδατος, με περιγραφή των χαρακτηριστικών φυσικών και χημικών ιδιοτήτων (βάθος, θερμοκρασίες των υδάτων, ρεύματα και άλλες κινήσεις των υδάτων, αλατότητα, δομή και σύνθεση των υποστρωμάτων του θαλάσσιου βυθού) — Προσδιορισμός και χαρτογράφηση των ειδικών τύπων ενδιαιτημάτων, ιδίως εκείνων που αναγνωρίζονται ή προσδιορίζονται βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας (οδηγίες για τα ενδιαιτήματα και τα πτηνά) ή διεθνείς συμβάσεις, ειδικού επιστημονικού ενδιαφέροντος ή ενδιαφέροντος όσον αφορά τη βιολογική ποικιλότητα — Ενδιαιτήματα σε περιοχές, οι οποίες, λόγω των χαρακτηριστικών τους, της θέσεως ή της στρατηγικής σημασίας τους, απαιτούν ιδιαίτερη αναφορά· μεταξύ αυτών μπορούν να συγκαταλέγονται περιοχές που υπόκεινται σε έντονες ή ειδικές πιέσεις ή περιοχές που χρήζουν ειδικού καθεστώτος προστασίας
Βιολογικά χαρακτηριστικά	— Περιγραφή των βιολογικών κοινοτήτων που συνδέονται με τα δεσπόζοντα ενδιαιτήματα βυθού και στηλών ύδατος. Η περιγραφή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις κοινότητες φυτοπλαγκτού και ζωοπλαγκτού, συμπεριλαμβανομένων των ειδών και της εποχιακής και γεωγραφικής διακύμανσης — Πληροφορίες για τα αγγειόσπερμα, τα μακροφύκη και την ασπόνδυλη βενθική πανίδα, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης των ειδών, της βιομάζας, και της ετήσιας/εποχιακής διακύμανσης — Στοιχεία σχετικά με την δομή των ιχθυοπληθυσμών, συμπεριλαμβανομένης της αφθονίας, της κατανομής και της δομής από πλευράς ηλικίας/μεγέθους των πληθυσμών — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος των ειδών των θαλάσσιων θηλαστικών και ερπετών που απαντούν στην θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος των ειδών θαλάσσιων ειδών όλων των πτηνών που απαντούν στην θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος των άλλων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή, τα οποία υπόκεινται σε κοινοτική νομοθεσία ή σε διεθνείς συμφωνίες — Κατάλογο της χρονικής συχνότητας, της αφθονίας και κατανομής των μη αυτόχθονων εξωτικών ειδών, ή ενδεχομένως των γενετικώς αποκλινουσών μορφών αυτοχθόνων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή
Άλλα χαρακτηριστικά	— Περιγραφή της κατάστασης των χημικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των χημικών ουσιών που προξενούν ανησυχία, της ρύπανσης των ιζημάτων, των θερμών σημείων, των σχετικών με την υγεία ζητημάτων και της μόλυνσης των ζώντων οργανισμών (και ειδικότερα των ζώντων οργανισμών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση) — Περιγραφή κάθε άλλου γνωρίσματος και τυπικού ή ειδοποιητικού χαρακτηριστικού της θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής

Πίνακας 2

Πιέσεις και επιπτώσεις

Φυσικές απώλειες	— Κάλυψη (π.χ. με την κατασκευή τεχνητών δομών, την απομάκρυνση της λάσπης από βυθοκορήσεις) — Σφράγιση (που οφείλεται λόγω χάριν σε μόνιμες κατασκευές)
Φυσικές ζημιές	— Μεταβολές της προσάμμισης (π.χ. απορροή, βυθοκόρηση, απορρίψεις) — Διάβρωση (π.χ. από ναυσιπλοία, αγκυροβόληση, εμπορική αλιεία) — Επιλεκτική εξαγωγή (π.χ. μέσω εμπορικής αλιείας, βυθοκορήσεων αδρανών, παγιδεύσεων)
Άλλες φυσικές οχλήσεις	— Υποβρύχιες ηχητικές οχλήσεις (π.χ. ναυτικές δραστηριότητες, σεισμική δραστηριότητα) — Θαλάσσια ρύπανση από απορρίμματα
Αλληλεπίδραση με φυσικές υδρολογικές διαδικασίες	— Σημαντικές μεταβολές της θερμικής κατάστασης (π.χ. απορροές, σταθμοί παραγωγής ενέργειας) — Σημαντικές μεταβολές της αλατότητας (π.χ. από κατασκευές που εμποδίζουν τις κινήσεις των υδάτων, υδροληψία)
Ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες	— Εισαγωγή συνθετικών ενώσεων (π.χ. ουσίες προτεραιότητας της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον, βιολογικά δραστικές ουσίες, φυτοφάρμακα, αντιρρυπαντικές ουσίες, φαρμακευτικές ουσίες, π.χ. λόγω διαρροών από πηγές διάχυσης, τυχαίας ρύπανσης από πλοία, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων) — Εισαγωγή μη συνθετικών ενώσεων (π.χ. βαρέα μέταλλα, υδρογονάνθρακες π.χ. λόγω τυχαίας ρύπανσης από πλοία, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων, εισροών ποταμίων υδάτων) — Εισαγωγή ραδιενεργών νουκλεϊδίων
Εμπλουτισμός με θρεπτικές ουσίες και οργανική ύλη	— Εναποθέσεις αζώτου και φωσφόρου (π.χ. άμεσες απορρίψεις από εστίες ρύπανσης, διαρροές από πηγές διάχυσης όπως η γεωργία, ατμοσφαιρικές εναποθέσεις) — Εμπλουτισμός με οργανικές ουσίες (π.χ. υδατοκαλλιέργειες, εισροές ποταμίων υδάτων)
Βιολογικές οχλήσεις	— Εισαγωγή παθογόνων μικροβιακών οργανισμών — Εισαγωγή μη αυτοχθόνων ειδών και μετατοπίσεις — Επιλεκτική εξαγωγή βιολογικών ειδών (π.χ. μέσω εμπορικής και ψυχαγωγικής αλιείας)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟ-
ΡΙΣΜΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΣΤΟΧΩΝ

(ΑΡΘΡΟ 10 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 22)

1. Επαρκής κάλυψη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα που βρίσκονται υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία κρατών μελών σε θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή.
2. Ανάγκη καθορισμού α) στόχων για τον καθορισμό των επιθυμητών όρων βάσει του ορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης· β) μετρήσιμοι στόχοι και συναφείς δείκτες που επιτρέπουν την παρακολούθηση και αξιολόγηση και γ) επιχειρησιακοί στόχοι που αναφέρονται σε συγκεκριμένα μέτρα εφαρμογής που διευκολύνουν την υλοποίησή τους.
3. Καθορισμός της οικολογικής κατάστασης που πρέπει να επιδιωχθεί ή να διατηρηθεί και αποσαφήνιση αυτής της οικολογικής κατάστασης υπό το πρίσμα μετρήσιμων ιδιοτήτων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα κράτους μέλους σε θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή.
4. Συνοχή της δέσμης στόχων· μη αντιφατικότητα των στόχων.
5. Καθορισμός των πόρων που είναι αναγκαίοι για την επίτευξη των στόχων.
6. Διατύπωση των στόχων, και πιθανών ενδιάμεσων στόχων, στο πλαίσιο χρονοδιαγράμματος για την επίτευξή τους.
7. Καθορισμός των δεικτών που προβλέπονται για την παρακολούθηση της προόδου και τον προσανατολισμό των διαχειριστικών αποφάσεων για την επίτευξη των στόχων.
8. Κατά περίπτωση, καθορισμός σημείων αναφοράς (σημεία αναφοράς — στόχοι και όρια).
9. Επαρκής συνεκτίμηση, όταν τίθενται οι στόχοι, των κοινωνικών και οικονομικών παραγόντων και ανησυχιών.
10. Εξέταση της δέσμης περιβαλλοντικών στόχων, των συναφών δεικτών και σημείων αναφοράς — ορίων και στόχων που καθορίζονται σε συνάρτηση με τον γενικό στόχο που αναφέρεται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων θα οδηγούσε στη συμμόρφωση προς τους εν λόγω στόχους, της κατάστασης των υδάτων υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών σε μια θαλάσσια περιοχή.
11. Συμβατότητα των περιβαλλοντικών στόχων με τους στόχους στους οποίους έχουν δεσμευθεί η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της στο πλαίσιο σχετικών διεθνών και περιφερειακών συμφωνιών, αξιοποιώντας αυτές που ενδείκνυνται περισσότερο για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό την υλοποίηση του περιβαλλοντικού στόχου που τίθεται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας.
12. Αφ' ης στιγμής συγκεντρωθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι και οι δείκτες, είναι σκόπιμο να εξεταστούν από κοινού υπό το πρίσμα του στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των στόχων θα οδηγούσε το θαλάσσιο περιβάλλον σε μια κατάσταση αντίστοιχη προς αυτούς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

(ΑΡΘΡΟ 11 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 22)

1. Ανάγκη παροχής πληροφοριών που επιτρέπουν την αξιολόγηση της οικολογικής κατάστασης και την εκτίμηση της απόστασης που απομένει, καθώς και της επιτευχθείσας προόδου προς την κατεύθυνση της καλής οικολογικής κατάστασης, σύμφωνα με το παράρτημα III και με τα κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα που πρέπει να καθοριστούν δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας.
2. Ανάγκη πληροφοριών οι οποίες επιτρέπουν τον προσδιορισμό των δεικτών που είναι κατάλληλοι για τους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας.
3. Ανάγκη πληροφοριών για να αξιολογούνται οι επιπτώσεις των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας.
4. Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων που αποβλέπουν στον προσδιορισμό της αιτίας της αλλαγής και, ως αποτέλεσμα αυτού, των τυχόν διαρθρωτικών μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν για να επανέλθει η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, όταν έχουν παρατηρηθεί διαφορές σε σχέση με το επιδιωκόμενο φάσμα καταστάσεων.
5. Ανάγκη παραγωγής πληροφοριών σχετικά με τους χημικούς ρύπους που απαντώνται σε είδη ευρισκόμενα στις ζώνες εμπορικής αλιείας και προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο.
6. Ανάγκη πρόβλεψης δραστηριοτήτων που εξασφαλίζουν ότι τα διορθωτικά μέτρα όντως επιφέρουν τις επιδιωκόμενες αλλαγές, αλλά καμία παρενέργεια.
7. Ανάγκη συνδυασμού και συγκέντρωσης των πληροφοριών, με γνώμονα τις θαλάσσιες περιοχές ή υποπεριοχές σύμφωνα με το άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας.
8. Ανάγκη να διασφαλιστεί η συμβατότητα των προσεγγίσεων και μεθόδων αξιολόγησης εντός και μεταξύ των θαλάσσιων περιοχών ή/και υποπεριοχών.
9. Ανάγκη επεξεργασίας τεχνικών προδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων παρακολούθησης σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε οι πληροφορίες να καταστούν συγκρίσιμες.
10. Ανάγκη να εξασφαλισθεί, στο μέτρο του δυνατού, η συμβατότητα με τα υφιστάμενα προγράμματα σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, με στόχο να προαχθεί η συνοχή των εν λόγω προγραμμάτων και να αποφευχθούν αλληλοεπικαλύψεις αξιοποιώντας τις κατευθυντήριες γραμμές περί παρακολούθησης που ταιριάζουν καλύτερα στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.
11. Ανάγκη να περιληφθεί, στην αρχική αξιολόγηση του άρθρου 8 της παρούσας οδηγίας, μια αξιολόγηση των κυριότερων αλλαγών στους περιβαλλοντικούς όρους και, ενδεχομένως, τα νέα ή τα ανακλύπτοντα προβλήματα.
12. Στην αρχική αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 8 της παρούσας οδηγίας, χρειάζεται επεξεργασία των καταλλήλων στοιχείων που παρατίθενται στο παράρτημα III, συνεκτιμώντας και τη φυσική διακύμανσή τους, και αξιολόγηση της προόδου προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τους καθορισμένους δείκτες και τα οικεία σημεία αναφοράς — όρια ή στόχους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

(ΑΡΘΡΟ 13 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 22)

1. Έλεγχοι δραστηριοτήτων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τα επιτρεπόμενα επίπεδα ανθρώπινης δραστηριότητας.
2. Έλεγχοι επιπτώσεων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον επιτρεπόμενο βαθμό όχλησης μιας συνιστώσας του οικοσυστήματος.
3. Ρύθμιση της χωρικής και χρονικής κατανομής: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον τόπο και τον χρόνο που επιτρέπεται κάποια δραστηριότητα.
4. Μέτρα συντονισμού της διαχείρισης: μέσα που διασφαλίζουν τον συντονισμό του χαρακτήρα της διαχείρισης.
5. Οικονομικά κίνητρα: διαχειριστικά μέτρα τα οποία, λόγω του οικονομικού ενδιαφέροντος που παρουσιάζουν, ωθούν τους χρήστες των θαλασσιών οικοσυστημάτων να ενεργούν κατά τρόπον ώστε να συμβάλλουν στην επίτευξη της επιδιωκόμενης καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.
6. Μέσα άμβλυνσης των επιπτώσεων και μέτρα αποκατάστασης: διαχειριστικά μέσα που προσανατολίζουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες προς την αποκατάσταση των πληγέντων στοιχείων των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.
7. Επικοινωνία, συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών και ευαισθητοποίηση του κοινού.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Τον Οκτώβριο του 2005 η Επιτροπή ενέκρινε την πρότασή της ⁽¹⁾ όσον αφορά οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική). Η πρόταση αυτή υποβλήθηκε στο Συμβούλιο στις 21 Νοεμβρίου 2005.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 13 Νοεμβρίου 2006.

Η Επιτροπή των Περιφερειών έδωσε τη γνώμη της στις 26 Απριλίου 2006 ⁽²⁾.

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 20 Απριλίου 2006 ⁽³⁾.

Το Συμβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 23 Ιουλίου 2007.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Ο κύριος στόχος της προτεινόμενης οδηγίας, που θα πρέπει να αποτελέσει τον περιβαλλοντικό πυλώνα της μελλοντικής θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ, είναι να καθιερωθεί πλαίσιο για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την πρόληψη της υποβάθμισής του και, όπου είναι εφικτό, την αποκατάστασή του στις περιοχές όπου έχει θιγεί.

Προς το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη θα αναπτύξουν και θα εφαρμόσουν θαλάσσιες στρατηγικές με στόχο να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί καλή περιβαλλοντική κατάσταση στο θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το 2021.

Οι θαλάσσιες στρατηγικές θα ακολουθούν, για τη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα, ενώ ταυτόχρονα θα επιτρέπουν και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών.

Επιπλέον, η οδηγία θα συντελεί στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων και θα αποσκοπεί να διασφαλίσει την ενσωμάτωση τους στις διάφορες πολιτικές, συμφωνίες και νομοθετικά μέτρα που άπτονται του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Η συνεργασία σε περιφερειακό επίπεδο θα είναι ουσιώδης για την επιτυχή εφαρμογή της οδηγίας. Αντιστοίχως η οδηγία θα συμβάλλει στην ενίσχυση της δράσης σε διεθνές επίπεδο, ιδίως στις περιπτώσεις περιφερειακών συμβάσεων για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, παρέχοντας ένα σαφές, νομικώς εκτελεστό πλαίσιο για τις ενέργειες των κρατών μελών.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**Γενικό πλαίσιο**

Στην κοινή θέση ενσωματώνονται ορισμένες από τις τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε πρώτη ανάγνωση, είτε κατά λέξη είτε εν μέρει είτε ως προς το πνεύμα. Οι τροποποιήσεις αυτές βελτιώνουν ή αποσαφηνίζουν το κείμενο της προτεινόμενης οδηγίας. Ωστόσο, άλλες τροπολογίες δεν αντικατοπτρίζονται στην κοινή θέση διότι το Συμβούλιο συμφώνησε ότι ήταν περιττές ή απαράδεκτες ή, σε αρκετές περιπτώσεις, διότι οι διατάξεις της αρχικής πρότασης της Επιτροπής είτε διαγράφηκαν είτε αναδιατυπώθηκαν σε μεγάλο βαθμό.

Ειδικότερα, το Συμβούλιο επιχείρησε να αποσαφηνίσει το πεδίο εφαρμογής και τους στόχους της προτεινόμενης οδηγίας προσθέτοντας ορισμούς των βασικών όρων και εννοιών (άρθρο 3) καθώς και παράρτημα (παράρτημα I) που περιέχει τα γενικά χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, δεδομένου ότι η πρόταση αφορά οδηγία-πλαίσιο, η εφαρμογή της οποίας δεν θα πρέπει να επιβαρυνθεί με υπερβολικές τεχνικές λεπτομέρειες.

Επιπλέον, το Συμβούλιο προσέθεσε ή τροποποίησε σειρά διατάξεων ώστε να προσδιορισθούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή. Αποσαφηνίζονται ιδίως οι υποχρεώσεις των κρατών μελών που δεν διαθέτουν θαλάσσια ύδατα, ώστε να εξασφαλισθεί ότι όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ θα συνεργασθούν για την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στο θαλάσσιο περιβάλλον (άρθρα 6 και 24).

⁽¹⁾ Έγγρ. 13759/05 — COM(2005) 505 τελικό.

⁽²⁾ ΕΕ C 206 της 29.8.2006, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ C 185 της 8.8.2006, σ. 20.

Η κοινή θέση προβλέπει επίσης καταστάσεις κατά τις οποίες οι περιβαλλοντικοί στόχοι που καθορίζουν τα κράτη μέλη είναι αδύνατο να επιτευχθούν ή δεν μπορούν να επιτευχθούν εντός του σχετικού χρονοδιαγράμματος (άρθρο 14). Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη θα υπέχουν τη διττή υποχρέωση αφενός να παράσχουν σχετική αιτιολόγηση στην Επιτροπή και αφετέρου να λάβουν *ad hoc* μέτρα για να μετριασθεί η ζημία. Εξάλλου το κείμενο που ενέκρινε το Συμβούλιο προβλέπει καταστάσεις κατά τις οποίες απαιτείται πλέον επείγουσα ή ενισχυμένη δράση (βλέπε το άρθρο 5 παράγραφος 3 σχετικά με τα πιλοτικά σχέδια και το άρθρο 13 παράγραφος 4 σχετικά με τις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές).

Ειδικά στοιχεία

1. Καλή περιβαλλοντική κατάσταση (ΚΠΚ)

Το Συμβούλιο συμφώνησε σε μεγάλο βαθμό με το ΕΚ, κρίνοντας ότι η ΚΠΚ αποτελεί βασικό στοιχείο της προτεινόμενης οδηγίας. Και τα δύο θεσμικά όργανα προσέθεσαν συνεπώς στην αρχική πρόταση ορισμό και σειρά χαρακτηριστικών ποιοτικής περιγραφής για τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε κάθε θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια.

Μολονότι πολλά από τα στοιχεία τα οποία καλύπτουν οι 11 τροπολογίες του ΕΚ σχετικά με την ΚΠΚ λαμβάνονται υπόψη στην κοινή θέση, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι τα δύο θεσμικά όργανα ακολούθησαν αρκετά διαφορετικές προσεγγίσεις. Η προσέγγιση του Συμβουλίου βασίζεται κυρίως στην κατάσταση (δηλαδή ποια χαρακτηριστικά πρέπει να είναι παρόντα ώστε η κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος να θεωρείται καλή· βλέπε το παράρτημα Ι), αλλά αναγνωρίζει ότι, για προφανείς λόγους, ορισμένες ανθρώπινες δραστηριότητες (σχετικές με τη γεωργία, την αλιεία ή τη ναυτιλία) είναι πιθανότερο να αυξήσουν την πίεση επί του θαλάσσιου περιβάλλοντος (βλέπε τον πίνακα 2 του παραρτήματος ΙΙΙ). Εξάλλου, οι περισσότερες τροπολογίες του ΕΚ, αν και όχι όλες, εστιάζονται στις ανθρωπογενείς και μάλιστα συγκεκριμένες ανά τομέα πιέσεις επί του περιβάλλοντος αυτού. Επιπλέον, το επίπεδο τεχνικής λεπτομέρειας ορισμένων τροπολογιών του ΕΚ δεν συνάδει με την προσέγγιση του Συμβουλίου όσον αφορά την παρούσα πρόταση οδηγίας-πλαισίου.

2. Στόχοι, χρονοδιαγράμματα και κόστος

Το Συμβούλιο τονίζει ότι έχει υιοθετήσει φιλόδοξη και ρεαλιστική προσέγγιση ως προς τα συναφή θέματα των υποχρεώσεων και των χρονοδιαγραμμάτων.

Αντιθέτως προς το ΕΚ το Συμβούλιο δεν συμφωνεί με τη γενική σύντμηση των προθεσμιών, ιδίως με τον καθορισμό του 2017 αντί του 2021 για την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, λόγω της ποικιλομορφίας της κατάστασης στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Ωστόσο, η κοινή θέση επιτρέπει την ταχύτερη εφαρμογή όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι είναι επιθυμητή ή/και εφικτή (βλέπε το άρθρο 5 παράγραφος 3). Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το χρονοδιάγραμμα που ενέκρινε το Συμβούλιο για την παρούσα οδηγία συνάδει με την εφαρμογή και τις προθεσμίες υποβολής εκθέσεων που προβλέπονται στην οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα.

Το Συμβούλιο έκρινε επίσης ότι δεν θα ήταν ρεαλιστικό, παρότι επιθυμητό, να καταστεί η επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, έστω και έως το 2021, νομικά δεσμευτικός στόχος (πρβλ. την τροπολογία 24 του ΕΚ και το άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της κοινής θέσης). Με την κοινή θέση καθίστανται υποχρεωτικές η λήψη μέτρων και η πραγματοποίηση ενεργειών σύμφωνα με ακριβές χρονοδιάγραμμα. Αυτό και μόνο θα πρέπει να εξασφαλίζει αισθητή πρόοδο προς την επίτευξη του στόχου της ΚΠΚ ή και την πλήρη επίτευξη του έως το 2021.

Παρομοίως, το Συμβούλιο έκρινε επίσης ότι τα κράτη μέλη, κατά την ανάπτυξη και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών, δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να προβαίνουν σε ενέργειες εφόσον δεν συντρέχει σημαντικός κίνδυνος για το περιβάλλον ή εφόσον η σχετική δράση θα είχε δυσανάλογο κόστος, λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων για το θαλάσσιο περιβάλλον. Και στην περίπτωση αυτή, πάντως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν σχετική αιτιολόγηση στην Επιτροπή.

3. Θαλάσσιες στρατηγικές και περιφερειακή συνεργασία

Το Συμβούλιο μπορεί να συμφωνήσει με το ΕΚ ότι η συνεργασία εντός των θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών, τόσο μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ όσο και με τρίτες χώρες, είναι καθοριστική. Στην κοινή θέση υπογραμμίζεται η ανάγκη χρήσης των υφιστάμενων δομών θεσμικής συνεργασίας σε διεθνές επίπεδο, περιλαμβανομένων όσων έχουν θεσπισθεί δυνάμει περιφερειακών συμβάσεων για τη θάλασσα, ώστε να αποφεύγονται οι επαναλήψεις προσπάθειών.

Το Συμβούλιο δεν μπορεί πάντως να δεχθεί την ιδέα που προτείνεται στην τροπολογία 33 όσον αφορά την κοινή ευθύνη για την ανάπτυξη ενιαίας θαλάσσιας στρατηγικής ανά περιφέρεια ή υποπεριφέρεια. Κατά τον τρόπο αυτό θα διαχεόταν η νομική ευθύνη συμμόρφωσης μεταξύ διαφόρων κρατών μελών, με αποτέλεσμα να παρακωλυθεί η πρόδος προς την επίτευξη του στόχου της προτεινόμενης οδηγίας. Το Συμβούλιο κρίνει ότι η τελική ευθύνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας γενικά και της παρούσας οδηγίας ειδικότερα πρέπει να βαρύνει αποκλειστικά τα διάφορα κράτη μέλη.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το Συμβούλιο πιστεύει ότι η κοινή θέση αποτελεί ισόρροπη δέσμη μέτρων που θα συμβάλουν στην επιδίωξη των στόχων της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής σύμφωνα με το άρθρο 174 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Θα ανταποκριθεί επαρκώς στο αίτημα που διατυπώθηκε στο έκτο κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον ⁽¹⁾, απηχώντας την επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπισθούν οι ολοένα εντονότερες ανησυχίες για την κατάσταση των ωκεανών και θαλασσών της Ευρώπης και αποσκοπώντας «στην προώθηση της βιώσιμης χρήσης των θαλασσών και τη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων».

Θα προωθήσει ιδίως σημαντικά την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Θα εξασφαλίσει επίσης αποτελεσματική εφαρμογή από τα κράτη μέλη, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των ειδικών συνθηκών σε περιφερειακό ή υποπεριφερειακό επίπεδο.

Το Συμβούλιο προσβλέπει σε εποικοδομητικές συζητήσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με στόχο την ταχεία έκδοση της οδηγίας.

⁽¹⁾ Απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ (ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1).